СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 22 СЕРПНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 34 VOL. CXV FRIDAY, AUGUST 22, 2008 No. 34

З Днем Незалежности, рідна Україно!

Воля з нами!

Горя чашо,
що допита по краплині,
розколися черепками!
Воле наша,
щастям вмита, будь віднині
та святися поміж нами.
Хліб насущний
половіє – колоситься
в переливах, як серпанок...
Милозвучний
голубіє, золотиться
в хмарних гривах наш світанок.
Хмара-грива,
леґендарна, як вдовиця,
розпустила сиві коси,
А грайлива,
семибарвна, п'є водицю,
п'є, щаслива, ранні роси.
Думо-пісне,
журавлино в жалю-тузі
розстелися над шляхами.
Сонце ясне!
Гей, калино в зелен-лузі,
розпрямися –
Воля з нами!

Богдан Стефанюк,
2008 рік

Богдан Стефанюк у 1952 році студентом Львівського університету був заарештований, дістав смертний вирок, далі замінений 25-літнім ув'язненням без реабілітації, в копальнях Інти. Здобув освіту в Кемерово, має багато праць в галузі кібернетики, доктор наук.

Незалежність

В небі в'ються хмарки кучеряві,
З вітром сперечаються вони...
Сонце не жорстоке, а ласкаве
Золотить достигнуті лани.
Бог створив ці дивні краєвиди,
Унікальні зариси краси –
А для люду рідну мову видав –
Серця і пісень на голоси.
Бережуть красу цієї мови
Дзвін пісень і співи солов'я,
Та в бігу щоденної розмови
Рідних слів не чую часто я!
Аж надходять знову роковини
Незалежности,
найкращих наших свят –
Гордість молодої України,
Нашої свободи оптимат.
Мові вже немає заборони –
Тож співайте нею й говоріть!
Та впливають ще старі закони,
Виховані протягом століть.
В свято це – родинно і прилюдно
Поклонімося нарешті ми:
Мовою поєднаними будьмо –
Будьмо самостійними людьми!
Силою прогресу – не інерцій –
Йдіть вперед, на поклик в серці
З'єднуйтесь в Державі молодій!
Рідно і родинно, і прилюдно
Рідномовно поклянемось ми:
З'єднані незмінно будьмо! Будьмо!
Будьмо незалежними людьми!

Ганна Черінь *(уривок)*
Серпень 2008 року

УККА засуджує аґресію Росії

НЮ-ЙОРК. – У відповідь на насильство Росії в Грузії, грузинська громада Сполучених Штатів Америки щоденно проводить демонстрації, протестуючи проти бомбардування їхньої батьківщини Росією.

9 серпня члени Ню-йоркського відділу Українського Конґресового Комітету Америки та члени інших українських громадських організацій приєдналися до демонстрації американських грузинів навпроти Організації Об'єднаних Націй, де зібралося понад 500 осіб з протестом проти вторгнення Росії в Грузію і

(Закінчення на стор. 3)

Спільне пікетування українців і грузинів 9 серпня біля Організації Об'єднаних Націй. Фото: УККА

Війна в Грузії: хроніка подій

8 серпня сталося вторгнення війська Росії на територію суверенної Грузії, супроводжуване вбивствами мешканців, руйнуванням міст і сіл, пограбуваннями. Цю акцію засудила світова спільнота та її провідні організації. У „Свободі" (ч. 33) було вміщено докладні повідомлення про цю війну. Нижче вміщуємо хроніку дальших подій за повідомленнями Бі-Бі-Сі, „Голосу Америки", УНІАН та Радіо „Свобода".

14 серпня

Російське військо залишається на території Грузії поза межами Південної Осетії та Абхазії. Вибухи і стрілянину чутно на узвишшях довкола Ґорі. Російські літаки бомбардували реґіон довкола Ґорі після того, як Москва оголосила про припинення бойових дій. Російські війська почали пропускати грузинську поліцію у Ґорі, що за 25 кілометрів від кордону з Південною Осетією. Російський генерал сказав Бі-Бі-Сі, що військо залишатиметься в Ґорі для стримування розбою і пограбувань, доки ці функції не перебере грузинська поліція.

По полудні росіяни підтягнули до міста Зуґдіді 104 машини російської армії, більшість з якої – танки.

Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров відкинув ідею територіяльної цілісности Грузії як недоречну. Він заявив, що прези-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Києві розпочав працю IX з'їзд СКУ

КИЇВ. — Українці з 30 країн світу, що представляють 20-мільйонну діяспору, приїхали до Києва на IX з'їзд Світового Конґресу Українців, котрий розпочався 20 серпня. Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк привітав учасників: „Велелюдне зібрання – свідчення вашої великої праці на ниві об'єднання українців усього світу, адже ви взяли на себе велику місію – будувати мости від серця до серця, долаючи відстані і кордони, щоб кожен українець у всьому світі міг відчути себе частинкою єдиної нації". За словами А. Яценюка, „цей форум, що об'єднує українців з усього світу, ще раз засвідчує: українці – єдина нація, і жодні кордони не можуть розділити нас, якщо у нас єдине серце, одна думка і одне прагнення – жити і працювати для процвітання нашої спільної Батьківщини". Того ж дня комісія СКУ з прав людини розглядала проблеми захисту прав українців, які живуть у країнах Співдружности Незалежних Держав (СНД). Йшлося про „порушення прав українців за етнічною ознакою у Росії та Узбекистані" і „звуження прав українських організацій" у цих країнах та Білорусі. Істотним, на думку делеґатів, є і брак інформації про події в Україні. Як заявив президент СКУ Аскольд Лозинський, „нинішній конґрес плянує виробити спільну позицію світового українства щодо захисту прав українських громад у СНД, а також щодо мовної політики усередині України. Ще одне важливе завдання СКУ – проведення заходів до 75-их роковин Голодомору в Україні". Світовий Конґрес Українців утворено як міжнародну неполітичну організацію – об'єднання українських громад у 1967 році. Основні завдання СКУ – підтримка українських громад, допомога Україні, підтримка демократичних змін в українському суспільстві. *(Радіо „Свобода")*

На сьогодні немає підтоплених територій

КИЇВ. — Станом на 18 серпня на території реґіонів, які постраждали від наслідків стихійного лиха, підтоплених населених пунктів немає, заявив міністер з питань надзвичайних ситуацій України Володимир Шандра. Також, за даними В. Шандри, на сьогодні ускладнено сполучення з 15 населеними пунктами, а в річках Чернівецької области є загроза зсування ґрунтів загальною площею близько 130 гек. Водночас міністер повідомив, що відновлено водопостачання та електропостачання всіх населених пунктів, які знаходяться на території реґіонів, що постраждали від наслідків стихійного лиха. Зокрема водопостачання відновлено в 48 населених пунктах, а електропостачання – в 393. Міністер також повідомив, що, за даними обласних державних адміністрацій постраждалих реґіонів, на сьогодні відновлено 2,843 житлових будинки (14 відс.) та проведено ремонт 1.1 відс. пошкоджених будинків. За даними міністра, зруйновано 959 будинків, капітального ремонту потребують 7,907 будинків та 17,607 будинків пошкоджені. В зоні стихійного лиха працюють близько 20 тис. осіб та близько 3,000 одиниць техніки. Відповідаючи на запитання першого віце-прем'єр-міністра України Олександра Турчинова, який головує на нараді, щодо постачання питної води в постраждалі реґіони, В. Шандра зазначив, що 15 населених пунктів отримують продукти харчування, питну воду та медикаменти. В день вертолети Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та Міністерства оборони здійснюють близько 30 летів. „За цей час в реґіони було доставлено 425 тонн продуктів харчування, 1.9 млн літрів води та близько шість тонн медикаментів". За даними міністра, з 30 тис. затоплених колодязів відновлено близько 20 тис., висновки санітарно-епідеміологічні станції визнають воду в цих колодязях придатною для вживання. В інших підтоплених колодязях триває очищення води. „Санітарно-епідеміологічна ситуація в районі знаходиться на рівні минулих років", – наголосив В. Шандра. *(Укрінформ)*

Грузія та Україна можуть бути в НАТО

БРЮСЕЛЬ. — 19 серпня у Брюселі відбувалася позачергова зустріч міністрів закордонних справ країн-членів НАТО, де обговорювався конфлікт між Росією і Грузією. Росія запевняє, що розпочала виведення своїх військ, однак, Бі-Бі-Сі повідомляє, що російські війська досі утримують тут контролю. Британський міністер закордонних справ Дейвид Мілібанд заявив, що Росія повинна вивести війська з Грузії, і наголосив, що у Брюсселі НАТО має підтвердити, що двері до альянсу Тбілісі, так само як і Києву, повинні бути відчиненими. „На мою думку, надзвичайно важливо розглянути нагальні питання, а саме виведення російських військ, гуманітарну ситуацію і надання політичної підтримки незалежній країні, яка, як ми заявили у травні, стане згодом членом НАТО, так само, як і Україна, і це та позиція, яку ми відстоюємо сьогодні". У неділю, 17 серпня, канцлер Німеччини Анґела Меркель після переговорів з грузинським президентом заявила, що рішення НАТО надати членство у організації Грузії і надалі залишається в силі. У квітні на зустрічі в Румунії члени НАТО не дали Грузії та Україні плян дій щодо членства, але погодились, що Грузії та Україні врешті-решт дозволять приєднатись до альянсу. Проти плянів Києва та Тбілісі стати членами НАТО виступає Москва. *(Бі-Бі-Сі)*

Президент – про збільшення книг українською мовою

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 18 серпня відзначив необхідність збільшення обсягів видання книжкової продукції українською мовою. Таке переконання Президент висловив у привітанні учасників та організаторів IV Київської міжнародної книжкової виставки-ярмарку: „Основним завданням вважаю збільшення об'ємів випуску україномовної продукції, розповсюдження її в найвіддаленіші населені пункти країни. Українська книга, без якої неможливо говорити про духовне і національне відродження, повинна прийти в кожну сім'ю, кожен будинок". В. Ющенко висловив упевненість в тому, що національне книговидавництво, як і останніми роками, матиме першочерговість у формуванні культурної політики України, займатиме особливе місце в задоволенні духовних потреб суспільства. *(Інститут Масової Інформації)*

Україна хоче тіснішої співпраці щодо ПРО

КИЇВ. — Україна оголосила про готовність до тіснішої співпраці з країнами Европи з питання своєї системи протиракетної оборони. Цей крок Києва на тлі подальшої кризи у Грузії було здійснено одразу ж по тому, як Польща підписала угоду, яка дозволить США встановити системи перехоплення ракет на терені Польщі, що у свою чергу викликало заяви Москви, що відтепер Польща стане ціллю ракетного удару. Представники українського МЗС заявили, що вихід Росії на початку року з обопільної угоди про радарні установки у відповідь на бажання Києва стати членом НАТО означає, що Україна співпрацюватиме у цьому напрямку з іншими державами. *(Бі-Бі-Сі)*

В Україні згоріли сотні гектарів лісу

ХАРКІВ. — В кількох областях України за останні дні, у зв'язку з спекотною погодою, згоріли сотні гектарів лісових насаджень, вогонь палав у степу, все ще горять торфовища. Спека, яка впродовж найближчих днів збережеться на більшості території України, лише сприятиме збереженню пожежонебезпечної ситуації у країні. За останніми повідомленнями Міністерства з питань надзвичайних ситуацій, вдалося локалізувати величезну пожежу в Ізюмському районі Харківської области, де вогнем було охоплено 900 гектарів лісу. Окремі осередки пожежі продовжують гасити на Чернігівщині, де вогонь охопив лісову площу розміром понад 350 га. й досяг населених пунктів. Впродовж останніх днів лісові пожежі вирували у Дніпропетровській, Полтавській, Луганській областях та у Криму. Пожежі сталися не лише через необережне поводження з вогнем, але й унаслідок навмисних підпалів. *(Бі-Бі-Сі)*

Виявлено давні міни в озері Сиваш

СИМФЕРОПІЛЬ. — Дев'ять морських мін зразка 1905 року діяметром 750 мм., що лежали в ґрунті озера Сиваш за 300-350 метрів від берега, розміновували сапери Керченського спеціяльного морського загону Міністерства надзвичайних ситуацій України, які прибули у Генічеськ разом з херсонською групою фахівців-саперів. За інформацією Керченського міського сайту, боєприпаси виявлено в озері цивільними особами, після чого фахівці ретельно обстежили небезпечний район. За свідченням саперів, потужні вибухи викинули воду та продукти горіння на висоту 150 метрів, а глибина вирви становила п'ятьшість метрів. *(Укрінформ)*

В Івано-Франківську висунули вимоги до В. Ющенка

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — 17 серпня на Вічевому майдані Івано-Франківська відбулося віче на підтримку суверенітету Грузії, яке організували обласні організації Конґресу українських націоналістів (КУН), ОУН та Івано-Франківська міська організація Української Народної партії (УНП). Учасники віча тримали партійні прапори КУН і УНП, а також державні прапори. Перед початком віча ансамбль „Смерічка" виконав повстанські пісні. На вічі було прийнято резолюцію на ім'я Президента України Віктора Ющенка, голови Верховної Ради Арсенія Яценюка та прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з вимогами позбутися прихованого подвійного громадянства в Україні, провести атестацію всіх чиновників на знання державної мови, забезпечити Збройні сили України новітньою технікою, захистити енерґетичну безпеку країни та національний інформаційний простір, а також заборонити на території держави антиукраїнські організації та пришвидчити рух до евроатлантичних структур. *(УНІАН)*

Чехи знімають в Україні фільм про злочини НКВД

ЖИТОМИР. — Чеське телебачення 18 серпня провело в Житомирі фільмування документальної стрічки „Злочини НКВД проти чехів в Україні". Фільм продовжать знімати у Львові і Києві. Праця проводилася в місцях масових репресій, зокрема на Путятинській площі. Прем'єра фільму відбудеться на чеському телебаченні 13 листопада. Про це повідомили в Державному архіві Житомирської области, з працівниками якого зустрічалися автор сценарію, науковець Мечислав Борак та інші члени творчої групи телестудії Острави, Чехія. *(„Кореспондент")*

Вірменському соборові – 645 років

ЛЬВІВ. — 16-17 серпня у Львові відзначали 645-річчя Вірменського собору – одного з найдавніших храмів міста. Він є туристичною перлиною, яка приваблює і дивує красою европейців. Щоб врятувати цю красу, Міністерство культури Польщі виділило гроші для реставраційних робіт у Вірменському соборі. Собор збудований у 1363-1370 роках за гроші заможних купців. Ім'я архітектора достеменно не відоме, але він переніс на далекі українські землі риси леґендарного собору з древньої столиці Вірменії – Ані. Після Другої світової війни радянська влада у Вірменському соборі зробила сховище українського іконопису і до 2000 року храм був зачинений. Порятунок собору, кажуть львівські вірмени, – найкращий подарунок для них з нагоди 645-річчя храму. *(Радіо „Свобода")*

Засуджуємо військове втручання Росії у життя Грузії

Національний університет „Києво-Могилянська академія" (НаУКМА) засуджує втручання Росії у розв'язання внутрішнього конфлікту суверенноїдержави – Грузії.

Російська аґресія в Грузії прикривається назвою „миротворчої акції". Насправді ми є свідками загрози міжнародній безпеці з боку тоталітарної системи, яка ґрунтується на традиціях російського імперіялізму, включно з комуністичним періодом.

З 2002 року в Тбілісі функціонує середній навчальний заклад – Колеґіюм НаУКМА ім. Михайла Грушевського, що є членом мережі колеґіюмів НаУКМА під патронатом академії. В цьому році відбувся перший випуск колеґіюму. Від викладачів, учнів колеґіюму та їхніх батьків ми знаємо про аґресивні військові дії з боку Росії, бомбардування кварталів мирних жителів, про жертви серед мирних грузинських громадян різних національностей. Сьогодні учні колеґіюму чекають на чергові бомбардування від російських „миротворців". Грузинські діти готові й будуть відстоювати незалежність і цілісність своєї держави. Вони прагнуть жити у спільному европейському домі, а не в „російському таборі". Це їхній вибір, і ми закликаємо весь світ поважати його.

Ми, академічна спільнота одного з найдавніших університетів Східньої Европи, звертаємося до ООН та академічної спільноти всього світу із закликом засудити військове втручання Росії у Грузії, назвати речі своїми іменами та об'єднатися проти аґресивної сутності сучасного російського керівництва, виступити за мирне врегулювання конфлікту.

Сергій Квіт,
президент НаУКМА
В'ячеслав Брюховецький,
почесний президент НаУКМА

УККА ...

(Закінчення зі стор. 1)

бомбардування її міст.

Наступного дня протести відбулися у Вашінґтоні, де близько 100 учасників, у тому числі декілька українців, що проживають у цій окрузі, зібралися біля Посольства Грузії в США, щоб здійснити марш протесту, прямуючи до Посольства Росії.

Президент УККА Михайло Савків взяв участь у демонстрації та у марші протесту і прокоментував ситуацію, заявивши: „Ми об'єднуємося з нашими грузинськими колеґами проти брутального військового вторгнення у суверенну Грузію. Це явне порушення міжнародних норм і тому повинно бути засуджене. Російська аґресія та незаконне вторгнення до незалежної держави повинно негайно припинитись".

В понеділок, 11 серпня, навіть дощ не перешкодив понад 500 особам знову зібратися навпроти ООН з метою протесту проти російської аґресії і заявити про свою підтримку грузинських братів, які переживають руйнування та втрати близьких у цьому конфлікті. Під час демонстрації його учасники тримали національні прапори Грузії і гасла „ООН, зупини російську аґресію!", „Росія, припини бомбардувати Грузію!" і „Зупиніть російський терор!".

Українці Ню-Йорку приєдналися до протесту і разом з грузинами скандували: „Росія, геть з Грузії!", „Мир у Грузії!" і „Сакартвело" (грузинською мовою – „Грузія"). Цим вони виявили свою солідарність з Грузією, добре усвідомлюючи, що, якщо світ не реаґуватиме на дії Росії, Україна, особливо Крим, може стати наступною жертвою.

Грузинська громада продовжуватиме демонстрації у Вашінґтоні і Ню-Йорку поки Росія не відкличе свої війська з Грузії.

Як член Центральної і Східньо-Европейської коаліції, УККА тісно співпрацював з Грузинською асоціяцією у США. Протягом останніх місяців Ню-йоркський відділ УККА зміцнював свої зв'язки з грузинською громадою. Грузини засвідчили свою підтримку українцям, беручи участь у численних українських заходах, включаючи марш 17 травня, пов'язаний з Міжнародною естафетою смолоскипу Голодомору.

Тамара Олексій

Спільне пікетування ООН членами ню-йоркського відділу УККА і Грузинської асоціяції у США. *Фото: УККА*

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

Чим викликане мовчання Юлії Тимошенко?

Кавказька криза змусила українських політиків стрепенутися. Подібне до того, що ескаляція напруги на Кавказі заскочила зненацька прем'єра Юлію Тимошенко, яка не коментує останні події – всупереч своїй звичці.

Ю. Тимошенко не випадково вважають найактивнішим політиком України. Справді, з моменту повернення в прем'єрське крісло в грудні минулого року, Ю. Тимошенко дозволила собі лише одного разу захворіти, постійно залишаючись на авансцені політичного життя. Діяльність уряду – не театр, тут другим складом виконавців можна обійтися далеко не завжди. До серпня Ю. Тимошенко словом і ділом доводила, що у неї немає відпусток.

Тому її зникнення з інформаційного поля здивувало багатьох і викликало пересуди. Прес-секретар прем'єр-міністра Марина Сорока заявила, що Ю. Тимошенко не висловлювала своєї позиції щодо конфлікту на Кавказі.

Експерти і аналітики пов'язали прем'єрське мовчання з майбутніми переговорами щодо газу з Росією і президентською кампанією, в якій Ю. Тимошенко, безумовно, буде не пасивним учасником. Добре відомо, що Кремль і „Газпром" – майже одне й те саме. Певно, в Москві зробили висновки з допущених у 2004 році помилок відносно України і намагатимуться, як мінімум, диверсифікувати політичні ризики.

Втім, в урядовій поведінці є чимало дивностей. Григорія Немирю відрядили до Тбілісі як спеціяльного представника Кабінету міністрів тільки 11 серпня. Та й сама Ю. Тимошенко, яка тепло спілкувалася з Михайлом Саакашвілі під час офіційної візити до Грузії в 2005 році, тепер мовчить якось нелогічно.

Зрозуміло, що на Банковій не могли пропустити такий її промах і оперативно закрутили „піар-каруселю" над позиціями уряду. З президентського Секретаріяту дали зрозуміти, що мовчання Ю. Тимошенко – зовсім не золото, а спроба одержати певні політичні дивіденди вже найближчим часом.

Підлеглі Віктора Балоги нагадали, що здавати національні інтереси заради отримання власної вигоди не слід. Масла у вогонь піділіяло прийняте заочним голосуванням рішення Ради національної безпеки і оборони, що обмежує свободу дій Чорноморської фльоти Російської Федерації. Перший заступник глави Секретаріяту Олександер Шлапак повідомив, що підписів Ю. Тимошенко і Юрія Луценка під рішенням не було. Відсутність автографів під цим рішенням може вдарити по їхній репутації.

Хоча липнева візита до України голови правління „Газпрому" Олексія Мілера супроводжувалася бадьорими коментарями українського прем'єра, ніякої конкретики за ними не послідувало. Очевидно, що газові переговори вступлять в активну фазу тільки восени – російській енерґетичній монополії вигідно тягнути час до підписання контракту на постачання наступного року. Мабуть, розраховувати на обіцяну Ю. Тимошенко довготривалу угоду не варто.

Сприятливий, на перший погляд, для Ю. Тимошенко варіянт – мінімальне підвищення вартости газу при збереженні обсягів його постачань Україні. Він можливий лише в обмін на значні поступки в майбутньому, тому їй все одно доведеться говорити з В. Ющенком. Та й, чесно кажучи, навряд чи ціна на газ буде такою низькою, що співгромадяни, надихнені нею, внесуть Ю. Тимошенко в Маріїнській палац за підсумками президентської кампанії.

Якщо добре подумати, черговий перехід в опозицію може стати якраз тим обертом, за допомогою якого можна опинитися в президентському кріслі. Звичайно, якщо у Ю. Тимошенко вистачить витримки і запасу популярности.

Можливо, в новий політичний сезон Україна вступить не тільки на чергову витку протистояння усередині правлячої еліти (вітчизняні політики навідріз відмовляються займати узгоджену позицію з найважливіших зовнішньополітичних питань), але і з заплямованим кон'юнктурою прапором бльоку, що підтримує прем'єра. Якщо мовчання В. Януковича стало вже звичним, то тривала пауза в активності Ю. Тимошенко може мати для її авторитету „відповідальної за країну" неприємні наслідки.

Євген Магда,
головний редактор „DailyUA"
Київ

15 серпня віце-прем'єр-міністер України, спеціяльний представник уряду України в Грузії Григорій Немиря пояснив, що відсутність заяв прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, як і прем'єр-міністрів інших европейських країн, щодо грузино-російського конфлікту була викликана недопущенням „ескаляції риторики" при розв'язанні ситуації в Грузії.

„Від самого початку, коли ми почали аналізувати ситуацію, ми звернули увагу на один з принципів Організації безпеки і співробітнитва в Европі, озвучений міністром закордонних справ Фінляндії Александером Стубом, – уникнення ескаляції риторики", – сказав Г. Немиря.

Він також зазначив, що абсолютно закономірно, що в даній ситуації заяви робить президент, а позицію уряду було доручено озвучити віце-прем'єр-міністрові. Також віце-прем'єр сказав, що жодних заяв щодо ситуації в Грузії не робили прем'єр-міністри інших европейських країн, зокрема Франції, Фінляндії і канцлер Німеччини. (УНІАН)

15 серпня була опублікована заява фракції бльоку Юлії Тимошенко у Верховній Раді, в якій говориться, що парлямент України повинен зробити все можливе, щоб Україна не була втягнута в конфлікт на боці жодної з сторін. У документі зазначається, що фракція БЮТ, як і вся українська спільнота, глибоко стурбовані різким загостренням конфлікту у Південній Осетії. Фракція різко засуджує використання зброї, як засобу вирішення реґіональних конфліктів.

„Ми закликаємо обидві сторони конфлікту стати на шлях мирних домовленостей в рамках міжнародного права", – йдеться в цьому документі. У заяві БЮТ немає слів „Грузія" і „Росія". *(УНІАН)*

АМЕРИКА І СВІТ

Білий Дім оцінив зусилля П. Мушарафа

ВАШІНҐТОН. — Білий Дім 18 серпня заявив, що Президент Джордж Буш цінує зусилля пакистанського керівника Первеза Мушарафа у боротьбі з „Аль-Кайдою" та іншими екстремістськими угрупованнями. Речник заявив, що Дж. Буш і надалі підтримуватиме Пакистан, який не припинятиме боротьби з тероризмом. Державний секретар США Кондоліза Райс заявила, що буде продовжувати працювати з пакистанською владою і політичними провідниками, і що вони повинні подвоїти свою зосередженість на гострих проблемах Пакистану, передовсім на зростанні екстремізму. В Афганістані міністерство закордонних справ заявило, що відставка президента П. Мушарафа зміцнить демократію у Пакистані. Індія заявила, що це внутрішня справа Пакистану. Президент Пакистану П. Мушараф залишив свою офіційну резиденцію в Ісламабаді після оголошення про свою відставку у телевізійному зверненні. Він перебував при владі дев'ять років і врешті опинився на межі імпічменту через звинувачення у порушені конституції Пакистану. Реґіональні та федеральні асамблеї оберуть наступника президента П. Мушарафа, а покищо голова Сенату Мухамед Міян Сумро стане тимчасовим керівником країни. *(Бі-Бі-Сі)*

НАТО зриває контакт з Москвою

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Контакти між країнами НАТО та Росією неможливі, поки Москва не виведе свої війська з території Грузії. З такою заявою 19 серпня виступили міністри закордонних справ учасників Альянсу на спеціяльно зібраній зустрічі у Брюселі. Як повідомив Генеральний секретар НАТО Яап де Гооп Схефер, учасники зустрічі домовились створити комісію „НАТО-Грузія", аби поглибити зв'язки з цією країною. Державний секретар США Кондоліза Райс після зустрічі зазначила, що рішення міністрів свідчить про підтримку Альянсом грузинської демократії та територіяльної цілісности. Вона наголосила, що не буде нового переділу Европи, і підкреслила, що як Грузія, так і Україна залишаються вірогідними кандидатами на членство в НАТО. У відповідь, міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров звинуватив НАТО в упередженому ставленні та у спробі врятувати, за його словами, кримінальний режим Грузії. *(„Голос Америки")*

В Афганістані загинуло 10 французьких солдатів

КАБУЛ, Афганістан. — Чергові події в Афганістані вкотре нагадали про нестабільність у цій країні. Щонайменше 10 французьких вояків загинуло 19 серпня у сутичці з бойовиками Талібану, що сталася за 50 кілометрів на схід від Кабулу. За словами посадовців, ще 21 вояк отримав поранення. Перестрілка почалася, коли екстремісти напали на міжнародні сили безпеки НАТО. Загинуло також щонайменше 13 повстанців. Президент Франції Ніколя Саркозі 20 серпня прибув до Афганістану, аби віддати шану загиблим воякам. Ще перед від'їздом він заявив, що його країна й далі боротиметься з тероризмом. Тим часом Президент США Джордж Буш висловив своє співчуття родинам загиблих вояків і подякував Франції за її ролю в Афганістані. В іншому випадку група самогубців під прикриттям талібів детонувала вибухівку біля стін американської військової бази у місті Гост. Однак, повстанцям не вдалося заволодіти комплексом. *(„Голос Америки")*

Б. Обама загострив критику на адресу Дж. МакКейна

ВАШІНҐТОН. — У ці дні Барак Обама помітно загострив критику на адресу свого опонента Джона МакКейна: „Він почав запускати рекляму, в якій говорить, що Б. Обама приведе до економічної катастрофи. Дж. МакКейн, дозвольте вам пояснити, економічна катастрофа відбувається вже тепер. Можливо, ви не помітили". Б. Обама намагається змалювати Дж. МакКейна як людину, яка не лише продовжуватиме політику теперішнього уряду, але є також витвором адміністрації Джорджа Буша. Чимало демократів вважають, що Б. Обама зайняв відносно м'яку позицію у відношенні до свого опонента. Стратег Демократичної партії Марк Мелман зазначає: „Це кампанія – референдум щодо Дж. Буша та Дж. МакКейна та політики, якої дотримується Дж. МакКейн як в середині країни, так і за її межами. Однак, Б. Обама, на мою думку, останні кілька тижнів дозволив зробити себе центром кампанії". А Дж. МакКейн останнім часом порівняв Б. Обаму з пустопорожніми зірками, звинуватив у непатріотичності, поклав на нього відповідальність за енерґетичну кризу та неґативно змалював його політичні амбіції: „За лаштунками усіх заяв та позицій сенатора Б. Обами – амбіції бути президентом". Активізація атак Дж. МакКейна змусила Б. Обаму захищатися. Він намагається переконати виборців, що він один з них: „Історія мого життя – це ваша історія. Ми з вами поділяємо історію попередних поколінь, які йшли на жертви і важко працювали, аби ми жили краще". *(„Голос Америки")*

Інвестори побоюються, що Київ – наступний у списку Кремля

ЛОНДОН. — Інвестори говорять, що збільшуються витрати на страхування в Україні – на тлі побоювань, що конфлікт між Заходом і Кремлем може розповсюдитися на Україну. Про це говориться у статті британського ділового видання „Financial Times". Журнал цитує стратега з компанії „RBS Capital Markets" Пола Бішка, який говорить, що ринок все більше непокоять повідомлення, що Росія не поспішає залишати грузинську територію. Тоді, як конфлікт триває, дії Росії дозволяють багатьом інвесторам припускати, що Україна буде наступною через стратегічний порт у Криму. На думку П. Бішка, можливо, Росія тепер спробує забрати Крим, і саме тому витрати на страхування зростають. Журнал зазначає, що Київ занепокоєний тим, що Росія відмовиться виводити свою фльоту з української території в 2017 році, коли завершується термін оренди. Ще більшу стурбованість, говориться далі в журналі, викликає підтримка Росією сепаратистів у Криму. Кремль на офіційному рівні не ставить під сумнів право України на Крим, але українські офіційні представники, пише видання, побоюються, що такі амбіції можуть у Росії з'явитися. *(УНІАН)*

Росія обіцяє націлитися на Польщу

МОСКВА. — Російський президент Дмитрій Медвєдєв 15 серпня скритикував американсько-польську угоду щодо розміщення елементів протиракетної оборони в Европі. Промовляючи після переговорів з німецьким канцлером Анґелою Меркель, російський керівник сказав: „Розміщення нових протиракетних сил в Европі спрямоване проти Російської Федерації". Напередодні США та Польща погодили умови, згідно з якими на польській території розмістять ключові елементи американської системи протиракетної оборони. Сторони домовились, що США розмістять 10 ракет-перехоплювачів на базі неподалік балтійського узбережжя Польщі. Американці у відповідь погодилися допомогти модернізувати польську армію та розмістити ракети „Патріот" та гарнізон вояків США в Польщі, аби ґарантувати військову допомогу у разі загрози від інших країн. Після майже 18 місяців переговорів Державний секретар США Кондоліза Райс та міністер закордонних справ Польщі Радек Сікорській 20 серпня підписали міждержавну угоду про розміщення частини американської системи протиракетної оборони на польській території. США вважають, що система захистить Америку та більшу частину Европи від можливих ракетних нападів з боку, як вони висловлюються, „ворожих елементів" на Близькому Сході. *(Бі-Бі-Сі)*

США остерігають Росію перед неґативними наслідками

ВАШІНҐТОН. — США остерігають Росію, що її дії проти Грузії можуть потягнути за собою тривалі неґативні наслідки для Москви. Попередження такого змісту у неділю, 17 серпня, – в окремих інтерв'ю американським телеканалам – озвучили Державний секретар Кондоліза Райс та секретар Департаменту оборони Роберт Ґейтс. К. Райс сказала, що Росія своїми діями не лише зганьбила свою репутацію, але і сама собі ускладнила шлях у західні структури. Говорячи більш конкретно про взаємини Москви зі західними структурами, Р. Ґейтс зазначив, що можливі будь-які варіянти – від виключення Росії з Великої вісімки, до недопущення її у Світову організацію торгівлі. Франція тим часом повідомила, що Росія у понеділок, 18 серпня, почне виводити свої сили з Грузії. Про це сказано в заяві адміністрації президента Ніколя Саркозі, яка є посередником у конфлікті. Виведення сил передбачено угодою, підписаною Грузією та Росією в суботу, 16 серпня. К. Райс сказала, що документ передбачає повернення сторін до позицій, які вони займали до спалаху конфлікту 7 серпня. *(„Голос Америки")*

Грузія повідомила СНД про свій вихід зі Співдружности

КИЇВ. — Грузія надіслала Виконавчому комітетові Співдружности незалежних держав (СНД) ноту про свій вихід з Співдружности, повідомив 19 серпня в Києві посол Грузії в Україні Мераб Антадзе. „Парлямент, природно, розглянув це питання (про вихід Грузії з СНД), одностайно ухвалив це рішення, і 18 серпня відповідна нота була передана Виконавчому комітетові СНД. І такі аналогічні повідомлення надійшли всім державам-учасницям СНД", – сказав посол. При цьому він відзначив, що, вийшовши з СНД, Грузія залишила за собою право брати участь у тих міжнародних угодах, які були прийняті в рамках Співдружности і стосуються держав-учасниць Співдружности, для того, щоб „економічні, гуманітарні та інші питання зберігалися". В цих окремих угодах Грузія продовжить брати участь, оскільки це стосується двосторонньої співпраці з державами-учасницями СНД. *(УНІАН)*

Іран допоможе Білорусі в розвитку атомної енерґетики

ТЕГРАН, Іран. — Іран готовий надати Білорусі будь-яку допомогу в розвитку мирної атомної енерґетики, заявив 20 серпня посол Ірану в Білорусі Абдольхамід Фекрі. „Ми готові надати будь-яку допомогу в здійсненні проєктів „Мирного атому" дружнім країнам", – сказав він, відповідаючи на питання про можливість участи іранської сторони в здійсненні проєкту будівництва білоруської АЕС. Посол зазначив, що Іран готовий „розглянути будь-які пропозиції білоруської держави та співпрацювати в цій сфері". *(„Газета по українськи")*

На Філіпінах повстанці вбили щонайменше 26 осіб

МАНІЛЯ, Філіпіни. — Мусульманські повстанці 19 серпня спалили кілька поселень на Філіпінському острові Мінданао, убивши 26 цивільних. Посадовці країни кажуть, що згодом були убиті ще принаймні троє вояків, коли останні намагалися вигнати повстанців з захоплених ними сіл. Керівник ісламського визвольного фронту Моро підтвердив, що його війська брали участь в нападі, але додав, що повстанці діяли не за наказом командирів. Президент країни Ґлорія Аройо наказала силам безпеки захищати від мусульманських повстанців кожен сантиметр землі. Нинішні насильства спалахнули після того, як Верховний суд Філіпін призупинив дію угоди між урядом та повстанцями, що надавала повстаннцям більше влади на півдні країни. *(„Голос Америки")*

Війна в Грузії: хроніка подій

(Продовження зі стор. 1)

дент Грузії Михайло Саакашвілі більше не може бути партнером на переговорах.

Державний секретар США Кондоліза Райс вирушила до Франції на зустріч з президентом Ніколя Саркозі, за посередництва якого було досягнуто домовлености про перемир'я між Росією і Грузією, а потім – до Тбілісі. К. Райс закликала Москву виконати власну обіцянку і вивести свої війська з Грузії повністю. Вона застерегла, що Росії загрожує міжнародна ізоляція, якщо вона не виконуватиме усі положення перемир'я. Тим часом до Тбілісі прибула гуманітарна допомога зі Сполучених Штатів і України для тисяч біженців в межах країни.

Організація безпеки і співпраці у Европі (ОБСЕ), до якої входять Росія і Грузія, обговорювала у Відні нарощення числа своїх військових спостерігачів у Грузії з восьми до 200.

Міністер закордонних справ Грузії Ека Ткешелавшвілі висловив протест міністрові закордонних справ Росії Федерації С. Лаврову в зв'язку з тим, що, попри заяву про припинення вогню, російська сторона продовжує акти аґресії, етночистку, пограбування і мародерство з боку російських військових.

Грузинський парлямент одностайно проголосував за вихід країни з Співдружности незалежних держав (СНД), звинувативши Росію у розв'язуванні війни. У Верховній Раді України депутати від Української народної партії Юрій Костенко та Ярослав Джоджик зареєстрували проєкт закону про денонсацію Угоди про створення СНД і вихід України зі складу СНД.

Верховна Рада запропонувала спецслужбам України з'ясувати, скільки українців мають подвійне громадянство. Про це заявив голова Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Анатолій Гриценко, який зазначив, що формальною причиною участи Росії у збройному конфлікті проти Грузії була необхідність захисту своїх громадян, які проживають на території Південної Осетії, а насправді незаконно мають подвійне громадянство.

У Москві звернули серйозну увагу на заяву Президента США Джорджа Буша щодо ситуації на Кавказі. „Викликає жаль, що американська сторона, як і раніше, відмовляється визнати реальну причину події, яка полягає в тому, що режим М. Саакашвілі, порушуючи всі свої міжнародні зобов'язання, розв'язав війну проти південноосетинського народу", – говориться у заяві МЗС.

США ввели перші санкції проти Російської Федерації: НАТО заборонило російському кораблеві „Ладний" брати участь у міжнародних антитерористичних навчаннях „Активні зусилля" у Середземному морі через дії РФ щодо Грузії.

13 серпня Президент України Віктор Ющенко підписав указ, відповідно до якого сили Чорноморської фльоти Росії можуть перетинати кордон республіки тільки після повідомлення штабові Військово-морських сил України мінімум за 72 години. Заступник начальника Генерального штабу РФ Анатолій Ноґовіцин заявив, що це розпорядження не є леґітимним для Росії.

Начальник Генерального штабу Збройних Сил України, генерал армії Сергій Кириченко заявив, що укази Президента щодо Чорноморської фльоти, безумовно, будуть виконуватися на території України.

15 серпня

Російське військо і далі окуповує грузинську територію. У Поті, за 35 кілометрів від Абхазії, росіяни перебрали контролю над кораблебудівним підприємством і знищили щонайменше 13 грузинських кораблів. Вони намагаються знищити військову інфраструктуру та оснащення Грузії.

„Російська армія в Грузії займається мародерством", – заявив голова комітету парляменту Грузії з питань безпеки і оборони Ґіві Тарґамадзе. – Вони забирають комп'ютерну техніку, побутові речі. Їм не платять гроші, а натомість пропонують жити за рахунок награбованого".

Державний секретар США К. Райс прибула в Тбілісі для переговорів з грузинським керівництвом.

„Російська Федерація окупувала територію Грузії через її прагнення вступити в НАТО", – заявив міністер оборони США Роберт Ґейтс. Він назвав дії російської армії такими, що суперечать не лише міжнародному праву, але й військовим законам.

„Російські військові дії на території Грузії відображають „радянський менталітет", що не може не турбувати, заявив прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер.

Державний діяч і політик Росії Борис Нємцов заявив: „Носієм кривавої зовнішньої політики є Володимир Путін. Доки Путін при владі, зміни неможливі". Б. Нємцов вважає, що виключення Росії із „вісімки" залежатиме від того, хто стане Президентом США. Якщо Джон МакКейн, то швидше за все – так. Якщо Барак Обама, то діям Росії будуть дані відповідні оцінки, але ніхто її не виключатиме.

У Севастополі військові частини Чорноморської фльоти Російської Федерації переведені у вищий ступінь бойової готовности, зокрема полк морської піхоти у Севастополі – одне з найбільш боєготових військових формувань фльоти Росії.

16 серпня

Президент РФ Д. Медведєв підписав плян уреґулювання грузино-осетинського конфлікту, що містить шість раніше погоджених принципів: відмовитися від застосування сили, остаточно припинити всі воєнні дії, забезпечити вільний доступ гуманітарної допомоги, повернути збройні сили Грузії в місця постійного розташування, повернути збройні сили РФ на лінію, що передувала початку бойових дій, почати міжнародне обговорення питання майбутнього статусу Південної Осетії й Абхазії, а також шляхів забезпечення їхньої міцної безпеки. Плян був вироблений за посередництвом президента Франції Ніколя Саркозі.

Президент США Дж. Буш знову висловив підтримку Грузії з боку Вашінґтону, і попередив Москву, що її дії можуть призвести до ізоляції Росії.

17 серпня

Голова Міжнародного суду ООН Розалін Гіґінс призначила на 8-10 вересня слухання з питання про тимчасові заходи, на ухваленні яких наполягає Грузія у зв'язку з позовом проти Росії. Суд повинен визначити, чи володіє він юрисдикцією щодо поданого Грузією позову і чи відповідає ситуація умовам, в яких слід зажадати вживання тимчасових заходів, спрямованих на захист грузинських громадян.

18 серпня

Заступник керівника Генерального штабу російської армії А. Ноґовіцин заявив, що Росія почала виводити війська з зони конфлікту в Грузії. Командувачі кажуть, що виведення не буде швидким процесом. Російські війська все ще перебувають глибоко на території Грузії.

Кореспондент Бі-Бі-Сі, який перебуває за 35 кілометрів від столиці Тбілісі, повідомив, що війська пересуваються, але ознак виведення немає і росіяни утримують контролю над містом Ґорі і селом Іґуеті.

Місто Ґорі на заході Грузії розграбоване мародерами, заявили представники ООН, які прибули до міста 17 серпня з першим гуманітарним конвоєм. Представникам ООН вдалося виявити в Ґорі лише невелику групу людей, які не залишали місто під час бойових дій.

Загалом, за даними ООН, біженцями стали 158 тис. жителів Грузії. *(УНІАН)*

Виступ Президента України В. Ющенка 12 серпня в Тбілісі

Дорогий грузинський народе!

Ми сьогодні пролетіли багато тисяч кілометрів. У нас була надзвичайно важка дорога до Вас. Але ми знали, що ми сьогодні повинні бути тут. Ми сьогодні сюди приїхали сказати вам такі слова: „Грузія – наш друг. Грузини – наші друзі". Сьогодні, тут, у найтяжчі часи для Грузії, ми говоримо, що ви маєте право на свободу, право на незалежність.

Ми проїхали ці тисячі кілометрів, щоб продемонструвати грузинському непокірному народові святе почуття – це почуття солідарности. Це почуття того, що наше серце належить вам.

Дорогі грузинські друзі, пройде час і споглядатимемо ці тяжкі сторінки нашої історії як дорогу, яку мужньо пройшла грузинська нація. Свобода варта того, щоб за неї боротися. Ми завжди повинні пам'ятати, що грузинська нація достойна бути незалежною. Ми приїхали підтвердити вашу суверенність, вашу незалежність, вашу територіяльну цілісність. Це є нашими цінностями.

Ви ніколи не будете одні. Я дякую за українські прапори на цьому майдані. Це говорить про те, що нас мільйони. І тому я своє вітання дружньому грузинському народові хотів би закінчити святими словами - незалежна Грузія є, незалежна Грузія вічно буде. Слава кожному із вас, які у найтяжчі години для своєї вітчизни прийшли на Майдан. Тому слава кожному із вас і слава Грузії! (Пресслужба Президента України)

Мешканець села Руісі (Грузія) 12 серпня оглядає зруйнований внаслідок бомбардування будинок.

Зруйнований будинок у місті Ґорі 11 серпня, коли до міста були введені російські десантники. Фото: УНІАН

Стережися, Україно!

Росія довго і ретельно готувала свою збройну провокацію проти Грузії. Спершу був вихід Росії з Договору про звичайні збройні сили в Европі в грудні 2007 року, разом з введенням в Абхазію залізничних військ та побудовою залізниці, якою в серпні перекидалися війська в цей реґіон, „полювання" за грузинськими літаками, обстріли в зоні грузино-осетинського конфлікту, які не могли відбуватися без відома російських „миротворців", – усе це ланки одного ланцюга, спрямованого на провокацію конфлікту.

Газета „Ню-Йорк Таймс" зазначає, що за кілька тижнів до конфлікту несанкціонованих втручань зазнали портали Національного банку Грузії і Президента Михайла Саакашвілі. Зокрема сайт президента припинив свою роботу на добу внаслідок масованого потоку мережевих пакетів від атакуючих комп'ютерів. Після 8 серпня атаки стали ще інтенсивнішими, через що був заблокований доступ до більшости грузинських інформаційних веб-сайтів.

І ці провокації, зрештою, досягли своєї мети. Звичайно, було важко вести переговори про інтереси південних осетинів з керівництвом цієї республіки, зформованим переважно з представників російських спецслужб та військових. Тепер Росія намагається звинуватити Президента Грузії М. Саакашвілі у тому, що він послав військо до Південної Осетії. А що він мав чинити? Благати милосердя в імперії, як благали його грузини впродовж століть? Марні були б зусилля...

Поряд з підривною діяльністю в Грузії, Росія чинить провокації і в Україні. Наруга над українськими державними символами в Криму, зведення пам'ятників діячам, які знищували українську державність, заяви російських „козаків" про те, що вони їдуть до України з „миротворчою місією", галас з приводу обов'язковости державної мови, хресні ходи Російської Церкви з політичних мотивів – це організація заворушень в Україні, бажано з кровопролиттям, задля створення передумов, щоб перешкодити здобуттю Україною ґарантій безпеки в НАТО, а в перспективі – захоплення українських територій. Вже саме перебування російських військ на території України становить постійну небезпеку для держави.

Нинішня Росія не може існувати без кровопролиття, без війни, яка викликає шовіністичне збудження населення, дозволяє відвернути його увагу від недосконалої політичної системи, безправ'я. Ведення війни породжує у росіян відчуття вищости в порівнянні з розвиненими державами, хоча й веде державу до міжнародної ізоляції.

У врегулюванні конфлікту з Грузією, коли російські війська вже готувалися до штурму Тбілісі, Росію зупинила позиція США, відсутність підтримки з боку інших держави світу. Звісно, в разі небезпеки вони і Україну не залишать на самоті. Але молодій державі не можна втрачати пильности.

Українців має непокоїти, що проти України почато воєнну пропаґанду, яка особливо посилилася з осени минулого року. Апотеозою стали звинувачення Росії на адресу України в тому, що це нібито вона озброїла Грузію. Україні варто якісно підвищити ефективність переговорів щодо інтеґрації до НАТО. Якщо ж попри всі зусилля цього ближчим часом не вдасться здійснити, Україні варто спробувати укласти двосторонній союз зі США у галузі безпеки.

Слід серйозніше поставитися до оборонної політики, до реального фінансування потреб війська, створення надійної оборонної системи, приділити увагу структурам і особам, дії яких можуть прямо загрожувати саботажем, шпигунством та диверсіями, припинити вихід і трансляцію на території України тих засобів масової інформації, діяльність яких підриває територіяльну цілісність України, розпалює міжнаціональну, міжрелігійну та міжреґіональну ворожнечу, підриває безпеку громадян.

Поряд з демократичними засадами життя держава повинна мати структури, які забезпечують її безпеку. Коли поруч живе аґресивний сусід, з ним можна співіснувати, але слід пам'ятати про його загарбницьку вдачу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

СЕРПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Незабутні серпневі дні

19 серпня 1991 року, о 6-ій год. ранку, теле- і радіоканали СРСР передали повідомлення з Москви про створення Державного комітету з надзвичайного стану і звернення цього комітету до радянського народу. В Москву були введені війська і бойова техніка.

22 серпня з Криму повернувся Президент СРСР Михайло Ґорбачов з сім'єю. Були арештовані заколотники. Біля Білого дому в Москві відбулося віче переможців.

В Україні 19 серпня Кабінет міністрів УРСР прийняв ухвалу „Про створення тимчасової комісії для запобігання надзвичайним ситуаціям". Комісію очолив державний міністер УРСР з питань оборони, національної безпеки та надзвичайних ситуацій Євген Марчук.

За всіма ознаками, перші рішення українського уряду були на підтримку заколоту. Не було жодним словом вказано на неконституційність утвореного в Москві комітету, навпаки, йшлося про зміцнення дисципліни, посилену охорону режимних об'єктів, а також посилену контролю за діяльністю засобів масової інформації та використанням копіювальної техніки.

Однозначно і негайно засудили московських заколотників політики та партії з націонал-демократичного та націоналістичного таборів. Донецькі шахтарі зажадали заборони Комуністичної партії України (КПУ), функціонери якої повністю підтримали заколотників.

19 серпня голова Верховної Ради УРСР Леонід Кравчук у своєму виступі по республіканському радіо закликав громадян до спокою і витримки, сказавши, що події в Москві не стосуються України, і запропонував зосередитися на розв'язанні найважливіших проблем повсякденного життя, заявивши, що відповідні оцінки й висновки зробить Верховна Рада та її президія.

Остання лише ввечері 20 серпня прийняла заяву, в якій зазначалося, що постанови московських заколотників не мають юридичної сили на території УРСР.

Демократичні сили України інакше відреаґували на цю ситуацію. 20 серпня Народна рада – організована опозиція в республіканському парляменті – засудила заколот і закликала підтримати керівництво Росії в протистоянні з ним. 19-22 серпня 1991 року масові протести проти дій заколотників відбулися в Києві, Львові, Харкові, Донецьку, інших містах України.

На вимогу кількаденних маніфестацій у Києві, наполягань Народної ради 24 серпня позачергова сесія Верховної Ради назвала події 19-21 серпня антидержавним переворотом. Верховна Рада України 24 серпня 1991 року ухвалила „Акт проголошення незалежности України". За нього проголосували майже всі депутати – від націонал-радикалів до комуністів-ортодоксів. 25 серпня Президія Верховної Ради прийняла постанову про тимчасове припинення діяльности КПУ.

Незалежність України було відновлено.

Радянські танки – в Празі

Серпневого ранку гуркіт танкових двигунів розбудив мешканців Черкас. Танкова дивізія в повному складі виходила до залізниці, вантажила машини на плятформи. Ми з дружиною вийшли на бальконі, придивилися і вирішили, що танкісти переходять з міста в літні табори. А вони вирушали до кордону Чехословаччини.

В ніч з 20 на 21 серпня 1968 року до Чехословаччини увійшли 300 тис. вояків і 7,000 танків країн-учасниць Варшавського договору. Від СРСР вторгнення здійснювали танкові з'єднання переважно Прикарпатського військового округу, з західньої частини України.

Президент Людвик Свобода наказав чеському війську не чинити опору, щоб уникнути кровопролиття. Провідники країни, які почали здійснювати реформи в ім'я „соціялізму з людським обличчям" були арештовані і вивезені в Закарпаття, а потім – до Москви.

Населення Праги будувало барикади, кидало у вояків каміння, а на танки – пляшки з пальним, знімало позначення вулиць, клеїло летючки з закликом до вояків повернутися додому. В окупованій країні шлях танкам перепиняли юрби людей, але танкісти вдавалися до відомої їм тактики – вмикали найнижчу трансмісію і максимальні оберти двигунів. Машини так ревли, що люди лякалися і втікали. Сотні цивільних осіб були поранені, 72 загинули. З радянських військовиків загинуло 11, було поранено 87.

У Москві 25 серпня на Красну площу вийшли з протестом семеро: Костянтин Бабицький, Лариса Богораз, Вадим Делоне, Володимир Дремлюга, Павло Литвинов, Віктор Файнберґ, Наталя Горбаневська. Була ще Тетяна Баєва, якій вдалося уникнути арешту. Через кілька хвилин їх побили і заарештували.

У цей час в Чехословаччині від січня до квітня 1969 року сталося три акції самоспалення її громадян на знак протесту проти сваволі Москви. У столиці спалилися 20-річний студент Ян Палах і 40-річний Евжен Плоцек.

Відомий письменник, колишній розвідник СРСР Віктор Суворов (справжнє ім'я Володимир Різун) розповідає: „Дивізії підняли за тривогою і тримали в лісах. Аж врешті вночі нас підняли, і ми вирушили... Йшли колоною, жахливою, з гуркотом. Танки, курява, скреґіт без меж".

Після тривалих телефонних розмов Леоніда Брежнєва з Л. Свободою керівники СРСР погодилися почати переговори з представниками Чехословаччини. Вони відбулися в Москві 23-26 серпня. Сторони досягли компромісу: уряд Чехословаччини пообіцяв „зміцнити соціялізм", а союзники з Варшавського договору почали поступове виведення війська. Чехословаччина раділа, вважаючи, що Москва поступилася, але провідники СРСР були задоволені тим, що показали окупованим країнам, а також західньому світові свою силу, жорстокість і зневагу до суверенітету інших держав.

Л. Хм.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

На конґресі „Діяспора як чинник утвердження держави Україна"

Перебуваючи у Львові, я почув радіоповідомлення про початок роботи конґресу української діяспори і вирішив узяти в ньому участь. Мене, як директора школи, записали до секції „Українська школа в зарубіжжі". В роботі секції брали участь представники діяспори з Бразилії, Болгарії, Еспанії, Італії, Канади, Німеччини, Портуґалії, Росії, Сербії та інших країн. Мені було цікаво почути виступи представників діяспори, які, мабуть, вперше зібрались на такому високому рівні. Хотів знати, як діють українські школи в різних країнах світу, які в них проблеми, як вони їх розв'язують.

Директором школи в США я працюю сім років. Маємо добрий колектив вчителів, який з великим бажанням веде навчально-виховну роботу з учнями. Минулий навчальний рік закінчили 110 учнів, в цьому році їх буде не менше. Школа користується повагою і підтримкою в громаді.

Промовці говорили з великим запалом і надхненням. Видно було, що проблема навчання і виховання українських дітей в діяспорі для них є болючою. Вчителі, які опинилися за кордоном, самотужки намагаються відкрити українські школи, навчальні центри. Так, у Великобританії діє шість українських шкіл, методичну допомогу яким надає український центр в Лондоні, створений зусиллями двох українських вчителів.

Чимало українських шкіл діє при українських церквах. Позитивним зрушенням є створення шкіл при українських посольствах і консульствах в різних країнах, але цього не досить. В цілому проблема навчання українських дітей за кордоном вирішується дуже повільно. Але ситуація не безвихідна, і досвід українських шкіл в США може допомогти у вирішенні багатьох проблем.

Слухаючи виступи учасників конґресу, я з задоволенням відзначав, що в нас зроблено набагато більше. У США десятки років діє мережа українських шкіл, створюються нові. Ми маємо єдиний навчально-методичний центр – Шкільну раду, яка подає потрібну допомогу директорам і школам. Утворена система дорадників (інспекторів), які теж допомагають школам. Ми маємо навчальні програми від першої до 12-ої кляс. Всі учні забезпечені підручниками, підготовленими вчителями наших шкіл. Учні мають щоденники, табелі успішності. Випускникам школи видаємо дипломи, які враховуються в багатьох університетах і коледжах США.

Про це все я хотів сказати в свому виступі, але керівник секції не знайшла можливості надати мені слово для виступу. Ми маємо, можливо, невеликий досвід роботи, наша школа існує лише 57 років. Але стан навчання українських дітей в діяспорі, про що я почув на засіданні секції, просто жахливий.

Пізніше львівське радіо, розповідаючи про конґрес, відзначило, що важливою була секція „Українська школа за кордоном" і що керівник дуже фахово провела секцію. Я не згоден з цим. Не всі присутні змогли виступити, не було заслухано представника діяспори США, де нагромаджено найбільший практичний досвід роботи українських шкіл за кордоном. Лише через це секція у великій мірі не виконала свого завдання – не поширила кращого досвіду роботи українських шкіл США в інших країнах. Якби керівник секції фахово вела роботу секції, то виступити мали б всі учасники. Для цього треба було лише дотримуватись встановленого реґляменту.

Про яку фаховість можна говорити, коли на секції слухали доповідь, присвячену роботі Шкільної ради в США, а в залі був член управи Шкільної ради, якому не дали слова? Говорили про шкільну конференцію в Рочестері, а в залі був учасник цієї конференції, член комісії з вироблення проєкту постанови конференції. У доповіді не було сказано, що конференція в Рочестері просила Президента і уряд України, щоб дипломи, які одержують випускники наших шкіл, прирівняти до атестатів про закінчення середньої школи в Україні. Це було б великою підтримкою для українських шкіл США і одним з варіянтів повернення українських дітей до України.

Володимир Висоцький,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Допомогу вислано в Україну

33-ий відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки в Пармі одним з перших відгукнувся на нещастя, що сталося на заході України.

Завдяки невтомній трудівниці-референтці суспільної опіки Ірині Крісі та касирці відділу Лукії Медицькій за один день було зібрано і віділсано на Івано-Франківщину (на ім'я голови Союзу Українок области Уляни Шведюк) 1,650 дол.

Готується три пачки (у Верховину і Вовчинець) з гуманітарною допомогою. У телефонній розмові з У. Шведюк визначено конкретні найбільш постраждалі райони. Вважаємо, що цільова допомога ефективніша.

Управа відділу щиро дякує І. Крісі, Л. Медицькій, членам Каплички Вишгородської Матері Божої при Шевченковому домі, родинам Грицевих, Русинів, Раковських, Мичковських, Крісів, Вовків, Брехунів, Шараневичів, Ірині Кашубинській, Дорі Миронович, Ярославі Брехун, Ользі Дем'янчук, Любі Боднар, Марії Футей, Стефанії Балагутрак, Марті Віґант-Воляник, Емілії Воляник, Олександрі Волошин, Ірині Дубас, Василеві Ярмоленкові за їхнє добре серце, постійну жертвеність на різні цілі.

Оксана Шараневич, голова
Оля Дем'янчук, секретар
33-ій відділ СУА, Парма, Огайо

Бреши, та знай міру!

Так говорить народна мудрість, коли хтось безбожно бреше. 13 серпня британське телебачення Бі-Бі-Сі провело інтерв'ю з заступником прем'єр-міністра Російської Федерації Сергієм Івановим. Добре володіючи англійською мовою, він заявив, що російські „миротворці" в Грузії лише хочуть навести порядок, бо, мовляв, у місті Ґорі нема порядку.

І як тут не згадати про події 40-річної давнини, коли радянські війська окупували Чехословаччину, а московська пропаґанда розповсюджувала вигадки, нібито танки й чисელенне військо увійшли на прохання чехо-словацької влади, щоб „врятувати країну від контрреволюції". Незважаючи на те, що жоден громадянин тодішньої Чехословаччини навіть не мав наміру зброєю йти проти радянських солдатів, забріхана радянська преса „годувала" своїх громадян твердженням про збройну боротьбу та вбивання контрреволюцією радянських солдат. Отак багато старших громадян колишнього СРСР і досі не знають, що на радянських солдат у Чехословаччині ніхто не стріляв, а коли хтось загинув, то не від куль чехо-словацьких громадян.

40 років – це значний період часу, щоб можна було переосмислити, переоцінити й повчитися з минулого. Брехня радянських керівників могла тоді впливати на багатьох громадян, які не мали доступу до об'єктиної інформації і змушені були читати радянську пресу

Тепер же існують сателітні телеканали, численні радіостанції, інтернет, які неможливо контролювати навіть найдосвідченішим каґебістам, які очолюють сьогоднішню „демократичну" Росію. Тому правда моментально спливає на самий верх. Це правда про те, нібито Росія дбає про „окуповані" Грузією південних осетинів та абхазів. А як же ж справа з незалежною Ченченською Республікою, яку російськсі „миротворці" перетворили на згарище?

Якби світ не мовчав тоді, коли безбожна брехня ширилася на чеченський народ, то могла і Грузія сьогодні не страждати від російських бомб, ракет та танків.

У західньому світі зростають протести проти російської аґресії в Грузії, але важливо, щоб брехня на цей раз не перемогла. У Чехословаччині 40 років тому був загальмований процес демократизації на 20 років, але зупинити його не вдалося навіть такій супер-державі, якою був СРСР. І процес утвердження свободи грузинського народу не зупинить імперська політика Кремля. Свободу можна переслідувати, забороняти, але не можна знищити

Йосиф Сірка,
Торонто

Час позбутися старих шапок

Прочитав в „Свободі" дуже цікаву статтю Петра Грицака „Як військо стало українським" (ч. 29) Та чи дійсно воно виглядає так, як українське?

16 років вже Україна самостійна, а військо ще й далі носить негарні шапки, які нічим не відрізняються від колишніх радянських чи російських шапок.

В деяких випадках, коли хлопець має малу голову, шапка виглядає, як макітра. Гарна шапка – це головна прикраса військовика.

В українській історії військо мало різного роду шапки, але в більшості вони мали гарний вигляд, і це додавало пошани військовим.

Якщо український уряд не може чи не хоче придбати для свого війська гарні шапки, то, може б, українські мільйонери подарували воякам пристійні шапки?

Стефан Палилик,
Ґлен Спей, Ню-Йорк

Треба розповідати про НАТО

Читаючи „Свободу", я поринаю в справжнє українське середовище з міцною українською свідомістю.

Довгі роки ми чули, що НАТО – це аґресивний воєнний бльок, який служить Америці. Через НАТО Америка, мовляв, збирається здобути Україну, а її людей перетворити на рабів. Зараз ця аґітація, навіяна Росією, посилюється. Проти НАТО виступають не тільки комуністи, але й люди, які працюють в націоналістичних організаціях, особливо матері, що мають синів.

У „Свободі" (ч. 25) була вістка „Делеґація НАТО здійснила поїздку по Україні на тлі рішучої опозиції до вступу до Альянсу на сході країни". В ту погожу літню днину, коли представник НАТО був у Дніпропетровську, наш район гудів обуренням проти НАТО.

Треба впливати на кожного пересічного дніпропетровця, на його свідомість, хто як може. Потрібні інформаційно-освітні пункти не від проросійської влади, а від проукраїнської громади.

Клавдія Мірецька,
Дніпропетровськ

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи", просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статтей.

Редакція

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Збори товариства „Самопоміч“

Під час заміської прогулянки.

НЮ-ЙОРК. – 29 березня відбулись загальні збори відділу Об'єднання українських американців „Самопоміч“. Зборами провадила президія, головою якої був голова Головної управи Богдан Михайлів, секретарем – Надія Савчук.

З звітів голови Наталії Думи, скарбника Анастазії Гірняк та інших членів управи присутні дізналися про працю цієї організації в Ню-Йорку.

Відділ вже 55 років опікується суботньою Школою українознавства, директором якої вже багато років є Ольга Кекіш. У школі 18 учителів та дві сестри-катехитки навчають 200 дітей. Відділ має власну домівку, яка відкрита п'ять днів на тиждень. В ній урядує Оксана Лопатинська, а також програмова референтка Відділу Ірина Д'Алесіо. Вони допомагають потребуючим особам порадами, полагоджують різні урядові справи, виповняють різні форми, відвідують хворих та немічних людей в шпиталях, помешканнях та старечих домах. Відділ також влаштовує кілька разів на рік поїздки до різних цікавих місць чи театрів.

Імпрезовий референт Олег Лопатинський з допомогою інших членів управи проводить в домівці щотижня популярну гру „Бінґо“, організовує прийняття на відзначення Дня Подяки, яку спонзорує Федеральна Кредитова кооператива „Самопоміч“ Ню-Йорку, інші товариські зустрічі.

В домівці також зустрічається щотижня група жінок для легкої руханки під проводом І. Д'Алесіо. Щосереди відбувається „Бесіда“. В домівці є велика бібліотека з українськими книжками. Можна сказати, що домівка „Самопомочі“ є чи не єдиним у Ню-Йорку місцем, куди може зайти новоприбула людина і дістати різні потрібні інформації, почитати українські газети, поспілкуватися.

Номінаційна комісія (голова О. Лопатинська, члени – Дарія Дроздовська та Катерина Плішак) запропонували обрати головою Н. Думу, членами управи Д. Дроздовську, О. Лопатинського, І. Д'Алесіо, А. Гірняк, Н. Савчук, Ю. Копчинську, П. Світникі, К. Плішак, О. Юзенів, С. Косович та А. Сафіян. Присутні схвалили цей склад одноголосно.

Також вибрано Контрольну комісію (Я. Оберишин, Ю. Копчинська, С. Косович) і Товариський суд (Ю. Копчинська, О. Юзенів, П. Світникі, К. Плішак, А. Сафіян).

Пресова референтка

Зустріч колишніх вояків-дивізійників

ЧИКАҐО. – До 65-річчя створення Першої Української Стрілецької Дивізії в Українському національному музеї 20 липня зібралися колишні дивізійники на відкриття виставки „Визвольні змагання ХХ ст.“. Частина експозиції була присвячена історії створення дивізії „Галичина“ та її участі в Другій світовій війні.

На відкриття прибули вояки-дивізійники станиці в Чикаґо, яка була заснована 21 квітня 1951 року. Її першим і теперішнім головою є Орест Городиський. Цей невтомний старійшина української Америки, у свої 90 років, продовжує працю, біля початків якої, поруч з ним, були бойові побратими Євстахій Ільницький, Роман Припхан, Юліян Чорній, Роман Ременюк і Богдан Кашуба.

Станиця повстала у той час, коли Братство дивізійників метою свого життя на чужині обрало дорогу донесення правди про історію і переживання дивізії, про Броди, Фельдбах, Ґрац, Белярію, Ріміні. У червні 1961 року станиця нараховувала 167 дивізійників і була найбільшою в Америці.

Її харитативна діяльність на той час допомогла багатьом військовим інвалідам та їхнім родинам, видавнича діяльність був позначена появою книг про Броди, громадсько-церковна – розбудовою церков і шкіл, фінансових інституцій, громадських організацій, відзначенням важливих українських свят та подій. Філателіст-дивізійник Іван Максимчук зібрав пропам'ятні виданням марок та конвертів Братства, які випустила станиця, та передав їх музеєві.

Більшість експонатів виставки походить з приватної колекції, подарованої меценатом д-ром Юрієм Подлуським. Представлено чимало нагород, пам'яток з таборів полонених, архівних документів. Під час відкриття відбулася презентація документальної фото-виставки про діяльність станиці Братства у Чикаґо.

22 липня минула 64-та річниця битви під Бродами. Ветерани разом помолилися в пам'ять полеглих. Український національний музей шанує і зберігає історію свого народу. Герої визвольного руху за незалежність України засвітили вогник у своїй музейній домівці.

Марія Климчак

Ветерани дивізії „Галичина“ на зустрічі в Українському національному музеї.

Михайло-Євген Савицький

Михайло Савицький став суддею

ФАРМІНҐТОН-ГІЛС, Мишиґен. – Восени 2006 року призначено суддею-маґістратом 47-го Окружного суду в Фармінґтон-Гілсі, Мишиґен, українця Михайла-Євгена Савицького. Призначити його на це становище запропонували судді Марл Є. Паркер та Джеймс Б. Брейді.

Три судді-маґістрати чергуються службою за лавою в суді чи інколи в контакті з поліцейським управлінням, щоб уповноважити шукання чи притягнення до суду. Урядові обов'язки включають шлюби.

М. Савицький походить з Філядельфії . Він є сином Євгена і Данути Савицьких. З молодих літ він є активним в українській громаді, довголітній член Пласту. Юнаком належав до до 11-го куреня ім. Романа Мстиславича. Таборував як учасник, а пізніше – як член булави на пластовій оселі „Вовча Тропа“ в Іст-Четгемі, Ню-Йорк. Був учасником та членом булави лещетарських пластових таборів в Канаді та Ню-Йорку. Став старшим пластуном куреня „Червона Калина“.

М. Савицький успішно закінчив матурою курси українознавства „Рідної школи“. Грав у копаного м'яча в дружині „Тризуб“ у Філядельфії.

Закінчивши „Ла Сел-коледж Гай Скул“, вивчав економіку в Університеті Фордгам в Ню-Йорку, де здобув диплом бакалавра у 1991 році, після чого пішов на студії права в університеті Дітройт Мирсі, де в 1994 році одержав диплом доктора права.

Першу посаду одержав як громадський прокурор, заступник округи Овкленд. Зацікавлення в кримінальних справах зросло і стало його спеціяльністю.

В 2001 році відкрив своє бюро, котрим до нинішнього дня керує, коли не виконує обов'язків судді-маґістрата.

М. Савицький одружився в 1994 році з Діяною Кордубою. В їхній родині є двоє дітей – Катя та Даньо. Живуть в Фармінґтон-Гілсі.

Дебі Палка

На Союзівці відбулися дві тури „Табору Пташат"

Малята з першої тури. Фото: Леся Науменко

Діти малюють блакитну сойку. Фото: Леся Науменко

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – На Союзівці 22-29 червня відбулась перша тура денного „Табору Пташат", у якому відпочивали і розважалися україномовні діти віком 4-6 років. Вже 20 років цей табір організовує, як першу сходинку до Пласту, Неоніла Сохан з рамени Пластового куреня „Перші стежі".

Коменданткою першої тури була Леся Науменко. Діти були розподілені на п'ять невеликих груп, кожна з яких мала на позначення одну з барв веселки, відповідно до птаха – символу цієї групи. Отже, в таборі були червоні кардинали, жовті канарки, зелені папуги, блакитні сойки і помаранчеві зяблики.

На гарячому пісочку. Фото: Леся Науменко

Весело жили у таборі маленькі „пташенята". Фото: Христина Лев

Перша тура в „Таборі Пташат". Фото: Андрій Войтович

Щодня діти перебували на природі, знайомилися з її красою і життям. З полудня починалися пізнавально-виховні ігри та забави. Роман Граб вчив дітей малювати, а Юрій Граб залучав їх до музики. Таборова олімпіяда закінчился врученням медалів.

На завершення тижня у залі „Веселки" діти співали пісень, яких навчился за час таборування. У концерті брали участь також виховники і батьки. В кінці вшанували подякою Л. Науменко, яка вже три роки очолює табір.

А 29 червня-5 липня відбулася друга тура таборування „Пташат", на яку прибули 58 малят з усіх штатів країни, а також з далекого Сінгапуру. Коменданткою була Арета Когут. На таборі були рої – тукани, колібрі, сови, пави, зозулі, ластівки.

Виховники вчили малят співати, знайомили з природою, а на закінчення у шатрі (йшов дощ) діти показали інсценізацію української казки „Ріпка".

Таборовики і виховники другої тури „Табору Пташат". Фото: Христина Лев

Маленькі художники. Фото: Леся Науменко

Наша вулиця – частка України

ВОРЕН, Мишиґен. – Після Другої світової війни багато українців оселилося у Дітройті, який є центром автомобілебудування.

У 1990 році українці вирішили збудувати новий житловий комплекс виключно для себе. Створили окремий комітет під проводом Михайла Ніновського та Мирослава Трешневського. У Ворені купили площу, на якій збудували 18 мешкальних одиниць, власниками яких були і є лише українці. Цей комплекс будинків назвали Українською асоціяцією кондомініюмів, а головну вулицю – Дора драйв.

Це українське поселення розташоване майже в центрі Ворену, дуже близько від Української католицької церкви св. Йосафата, Українського культурного центру, головних бюр Української федеральної кредитівки „Самопоміч" та кредитівки „Будучність", домівки Союзу Українок Америки, мистецької галерії та будинку для старших віком. Тепер „Українське село" має 145 мешкальних одиниць та близько 200 жителів.

Невдовзі після закінчення будови американські фірми збудували дуже близько великий супермаркет, аптеку. Кредитівка „Самопоміч" збудувала нові приміщення і винайняла площу для українських лікарів, галерії ЕКО та інших фірм.

Асоціяція має свою управу, екзекутива якої відповідає за необхідні послуги. Головою екзекутиви від самого початку є автор цієї статті, незмінним скарбником – Ярема Горбачевський, управителем Мері Федишин, протоколова секретарка – Юлія Капітанець та вільна членка – Ліліан Боровська-Фарнгам.

Усі живуть у селищі як одна велика українська родина, спілкуються між собою українською мовою. У комплексі є багато дерев, а біля хат власниці садять гарні квіти, які є невід'ємною прикметою українського двору. Вулиця є ніби малою часточкою України.

Зенон Василькевич

Ніна Василькевич серед квітів біля свого житла.

Фонд ім. Меланії Денис-Ковалюк допомагає студентам в Україні

ЛЬВІВ. – Студенти Заболотівецької школи Жидачівського району, Львівська обл., одержали допомогу з тривалого фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк (Фонд МК), створеного з пожертв її шістьох дітей.

У неділю, 6 липня, відбулося вручення грамот і стипендій по 300 дол. 13 стипендистам, які продовжать навчання у вищих школах. Разом вручено 3,900 дол. Цьогорічна сума стипендії збільшилася втричі в порівнянні з попередніми роками, завдяки жертвенним членам родини Ковалюк із США, Швеції і Канади.

На зустрічі були присутні, крім директора школи Ліди Денис, директор бюра Канадсько-української фундації (КУФ) у Львові Ліда Андрушко і представник бюра Фундації „Україна-США“ Петро Мавко. З Канади і США прибуло п’ять осіб з родини Ковалюків.

Учасники вручення стипендій Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк (перший ряд зліва): Богдан Ковалюк, Ярослав Засянський, Василина Кравець, Лілія Кухтин, Ярина Кушплер, Маланка Ковалюк; (другий ряд): Ігор Шминець, Ігор Цюпак Мар’ян Коростецький.

В суботу, 5 липня, в приміщенні Консульства Канади у Львові відбулося вручення грамот і стипендій з Фонду Меланії Денис-Ковалюк і її внучки Тані Ковалюк, яка заснувала Фонд МК-ТК, студентам вищих шкіл, які вивчають історію України, мову і літературу на здобуття ступенів бакалавра, маґістра і аспіранта.

Комісія, яку очолює Л. Андрушко, після співбесіди з кандидатами, призначила 11 з них стипендії від 160 до 1,000 канадських дол., з повної пожертви 4,000 дол. Були присутні на події, почесний консул Канади у Львові Оксана Винницька, член дирекції КУФ, проф. Роман Петришин з Едмонтону і член Комісії МК-ТК Володимир Полулях.

О. Винницька привітала присутніх і передала Л. Андрушко ведення церемонії. Хід подій фільмував 12-ий телевізійний канал (оператор Андрій Рожанський, і кореспондентка Христина Процак). На другий день телерепортаж було показано у новинах.

На обох прийняттях присутні оглянути фото-альбом, над яким Богдан Ковалюк, адміністратор фондів, працював понад сім років. У книзі вміщено понад 200 знімків з вручення стипендій від 2002 до 2008 років, інших пам’ятних подій. Книгу вручено Л. Денис, а один примірник книги передано до бюра КУФ у Львові.

Богдан Ковалюк

Учасники вручення стипендій Фонду ім. Меланії Денис-Ковалюк і Тані Ковалюк (перший ряд зліва): Ліда Андрушко, Богдан Ковалюк, Оксана Винницька, проф. Роман Петришин; (другий ряд): Володимир Полулях, стипендисти Наталя Багнюк, Леся Хомчак, Лілія Баран, Марія Потічко, Оксана Туркевич, Іванна Потічко, Наталя Сокіл, Данута Наугольник, представники відсутніх Іванни Шинкар, Уляни Круковської та Ірини Кіт, Маланка і Василь Ковалюки.

УКРАЇНА І СВІТ

Перший крок до успіху

КИЇВ. – 28 червня на подвір'ї музею-оселі Михайла Грушевського відбулась зустріч за програмою конкурсу „Перший крок до успіху". Цей конкурс проводиться в Україні вже третій рік підряд. Метою, яку поставили перед собою організатори – Український жіночий фонд, товариства „Приятелі дітей – Україна", „Приятелі дітей – США", Український освітній центр реформ, Благодійний фонд „Здоров'я жінки і плянування сім'ї", стала підтримка українських дівчат віком 15-22 роки, які мають цікаві ідеї, проєкти і шукають можливости їх здійснити.

„Готуючи цей проєкт, ми виходили з того, що в Україні ще дуже мало жінок серед політиків, депутатів, керівників різних рівнів, підприємців, – розповідає голова організаційного комітету, директор Національно-демократичного інституту Марта Коломиєць. – А між тим в Україні дуже багато здібних, активних дівчат, треба тільки допомогти їм. Особливу увагу ми приділяємо дівчатам з малих, периферійних селищ і міст".

Вперше конкурс було проведено в 2006 році. В ньому взяли участь 275 дівчат з усіх реґіонів України, які написали есей „Я – майбутня провідниця".

Переможниці були запрошені до Києва на зустріч з відомими жінками, які вже досягли успіхів в своїх кар'єрах. 28 червня 2006 року в „Українському домі" відбувся доброчинний обід, в якому взяла участь і виступила Катерина Ющенко – голова наглядової ради Міжнародного благодійного фонду „Україна-3000", дружина Президента України.

Наступним етапом став конкурс проєктів на вирішення соціяльних проблем громад серед дівчат-переможниць у написанні есеїв. Журі вибрало шість кращих проєктів, які фінансово підтримав Український жіночий фонд.

Протягом 2007 року всі проєкти були успішно здійснені, а організатори отримали багато позитивних відгуків про цей захід. „Завдяки спілкуванню з такими жінками, як Катерина Ющенко, Наталя Сумська, Ірина Геращенко, Ольга Герасимюк, ми повірили в свої сили, зрозуміли, як важливо бути впевненими в собі, наполегливо йти до здійснення своєї мрії", – писала одна учасниця.

В 2007 році завдання для учасниць дещо ускладнилось. Тепер від них вимагалися конкретні ідеї та проєкти, які можуть допомогти вирішити складні проблеми в містах, селищах, серед молоді. З 1 квітня по 15 вересня 2007 року на конкурс було представлено 80 громадських проєктів, з яких вибрано 30 найкращих.

Переможниці були запрошені до Києва на зустріч з відомими жінками, яка відбулася в „Українському домі". Крім українок – Посла України у Ватикані Тетяни Іжевської, дизайнерки Айни Гасе, олімпійської чемпіонки Стелли Захарової, банкіра Людмили Распутної, дівчат вітали гості з Америки: голова Всесвітнього партнерства „Живі голоси" Мелан Веврір, яка очолювала бюро Гіларі Клінтон в часи президенства Била Клінтона, американська космонавтка українського походження Гайдемарі Стефанишин-Пайпер.

Ініціятор програми Марта Коломиєць (зліва) з представницями жіночих організацій України.

Запам'ятались дівчатам також участь у прийнятті в Софії Київській з нагоди 10-ої річниці заснування Всесвітнього партнерства „Живі голоси" та відкриття Евразійської зустрічі цієї благодійної організації.

На виконання найкращих проєктів надали ґранти Український жіночий фонд та компанія „Проктер енд Гембл".

В конкурсі 2008 року взяли участь понад 100 учасниць. 50 з них були запрошені до Києва.

Уляна Штеюк з села Вовків, Львівська обл., мріє провести у селі спортивні ігри „Козацькі забави"".

Тетяна Мазур з Харкова свій проєкт хоче спрямувати на надання конкурентноспроможної освіти для дітей-сиріт – поглиблене вивчення чужоземних мов, хореографії, вокалу, образотворчого мистецтва.

Ярослава Мальцева з Вінниці мріє створити власну організацію дівчат з метою самооборони.

Євгенія Маріуца з Вінниці плянує привернути увагу міської влади до занедбаної унікальної платанової алеї.

Юлія Білоусенко з Житомира вже зареєструвала громадську організацію з захисту прав вагітних жінок та молодих матерів.

Питання ролі жінки у громадському житті хвилює Ірину Горбачову з Запоріжжя.

Вже традиційно учасниць конкурсу привітала К. Ющенко. Перед дівчатами виступили журналістка, ведуча програми „Без табу" Ольга Герасим'юк, керівник Головної служби інформаційної політики Лариса Мудрак, реґіональний директор Програми сприяння парляментові України Університету Індіяни Елі Валентайн, дворазова чемпіонка світу з латиноамериканської програми танців Олена Шоптенко, Заслужена артистка України Тетяна Піскарьова, професор Університету Західнього Онтаріо Марта Дичок, віце-президент Благодійного фонду „Приятелі дітей в Америці" Ірина Ткачук, дружина голови Верховної Ради Тереза Яценюк, голова правління фонду„Українська родина" Галина Лемець, відома артистка, ведуча програми „Ключовий момент" Наталя Сумська, яка запросила дівчат на виставу „Кайдашева сім'я", з своєю участю, в театрі ім. Івана Франка.

Зустріч проходила неформально, у формі благодійного обіду. Ведучий 5-го телеканалу, доктор історичних наук Данило Яневський знаходив особливі слова, представляючи кожну гостю. Добрими словами згадав спонзорів, якими були „Приятелі дітей в Америці", Київська міська адміністрація, акційне товариство „Фармак", Клюб Лева, „Кока-кола", „Приятелі дітей – Україна", Благодійний фонд „Здоров'я жінки і плянування сім'ї."

Світлана Єременко

Народна артистка України Наталя Сумська (в центрі) з учасницями програми.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІТАЄ

УРЯД УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ,
ВЕСЬ ЇЇ НАРОД
ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В СВІТІ
З

17-РІЧЧЯМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

БАЖАЄМО ЄДНОСТИ ТА ЛАДУ В ДЕРЖАВІ,
МИРУ ТА ДОБРОБУТУ І ДАЛЬШИХ УСПІХІВ В
УТВЕРДЖЕННІ ДЕМОКРАТІЇ.

МНОГАЯ ТА БЛАГАЯ ЛІТА!

Екзекутивний Комітет УНС:
СТЕФАН КАЧАРАЙ – предсідник
ХРИСТИНА Е. КОЗАК – головний секретар
РОМА ЛІСОВИЧ – скарбник

СПОРТ

Вислiди змагань українських спортовців на Олiмпiядi-2008

Перший день, 9 серпня

Непогано пішли справи у чоловічої половини плавців: Олег Лісогор та Ігор Борисик вийшли до півфіналу. На жаль, не змогла пробитися до півфіналу Катерина Зубкова. Останнім змаганням з плавання стала жіноча естафета, де українки Дарія Степанюк, Оксана Серікова, Ганна Дзеркаль та Катерина Дікіджі не змогли вийти у півфінал.

У своїй першій сутичці з джудо Людмила Лусникова перемогла Мбаркі Чанес з Тунісу, але у другому колі програла кореянці Кім Юнгран.

Катерина Тарасенко та Яна Дементьєва не змогти вийти у наступне коло змагань з академічного веслування. Вони відстали від світових рекордсменок з Австралії на 5 сек.

Боксер Сергій Дерев'янченко пройшов у друге коло. Наступним суперником його буде кубинець Еміліо Кореа.

У змаганнях зі стрільби з лука Вікторія Коваль та Тетяна Бережна вийшли у 1/32 фіналу. У чоловічих попередніх змаганнях лучники Віктор Рубан, Олександер Сердюк і Маркіян Івашко вийшли в наступне коло. Також кваліфікацію пройшли спортивні гімнасти Олександер Воробйов (кільця) і Валерій Гончаров (бруси).

Другий день, 10 серпня

З плавання Олег Лісогор та Ігор Борисик посіли п'яте і четверте місця. У фінальному запливі візьме участь лише І. Борисик.

В індивідуальних змаганнях з чоловічої шпаги Богдан Нікітішин у стартовому поєдинку переміг південноафриканця Майка Вуда, проте у наступному колі у важкому двобої поступився швайцарцеві Майклові Каутеру. Дмитро Чумак переміг венесуельця Лімандро Гаскона, але наступний його суперник, південнокореєць Джин Сун Джунг виявився сильнішим. Максим Хворост поступився канадцеві Ігореві Тихомирову.

Порадував боксер Олександер Стрецький, який у ваговій категорії до 69 кг у своєму першому поєдинку переміг домініканця Госе Кастільо і пройшов далі у 1/8 фіналу.

З академічного веслування чоловіча парна четвірка у складі Сергія Гриня, Володимира Павловського, Олега Ликова та Сергія Білоущенка посіла перше місце у своєму заїзді на 2,000 м. і вийшла до півфіналу. Парна четвірка у складі Світлани Спірюхової, Олени Олефіренко, Наталії Ляльчук і Тетяни Колеснікової показала у своєму заїзді другий результат і візьме участь у другому етапі кваліфікації у фінал.

Не змогла вийти у командний фінал жіноча збірна з спортивної гімнастики – вона посіла 11 місце. 15 серпня Анастасія Коваль та Дарія Згоба візьмуть участь у індивідуальних змаганнях на брусах.

Розпочали змагання срібні призери Атен з вітрильного спорту Родіон Лука та Георгій Леончук. Вони були одинадцятими, відставши від австралійців на 1 хв. 49 сек.

Гра української пари з тенісу Тетяни Перебийніс та Марії Коритцевої з еспанками була зупинена через дощ.

Золотий медаліст Віктор Рубан під час змагань із стрільби з лука на Олімпіяді в Пекіні 15 серпня. *Фото: УНІАН*

Олександр Петрів демонструє золоту медаль за перемогу у швидкісній стрільбі з пістолета. Фото: УНІАН

Українські шаблістки (справа) Олена Хомрова, Галина Пундик, Ольга Харлан, Ольга Жовнір з золотими медалями за командні змагання з фехтування у четвер, 14 серпня. *Фото: УНІАН*

Золотий медаліст з стрільби на 50 метрів Артур Айвазян. Фото: УНІАН

Третій день, 11 серпня

Чемпіон світу І. Борисик у фіналі стометрівки брасом став лише сьомим. Джудоїст Генадій Білодід переміг росіянина, але в сумі посів лише сьоме місце. Чоловіча команда зі стрільби з лука пробилася до півфіналу.

Боксер Василь Ломаченко переміг свого найсильнішого суперника росіянина Альберта Селімова. Після бою росіянин відмовився потиснути руку українському боксерові.

Плавання не було надто успішним: С. Адвена вийшов до півфіналу, але Денис Силантьєв не потрапив до числа півфіналістів. Не змогла і Ганна Дзеркаль пробитися до півфіналу.

Олені Бондаренко присуджено перемогу в тенісі. Китаєць переміг боксера Олександра Ключка.

У вітрильному спорті – Максим Оберемко та Ольга Масливець продовжують виступати, а Р. Лука та Г. Леончук у другому заїзді були дискваліфіковані.

Четвертий день, 12 серпня

Лише на четвертий день змагань українська олімпійська збірна змогла здобути першу нагороду. Виборов її срібний призер Атен-2004 джудоїст Роман Гонтюк.

Олег Омельчук мав реальну нагоду поборотися за призові місця у стрільбі з пневматичного пістолету на 50 м, але у фіналі не зміг протистояти представникам азійських країн.

У стрільбі з лука Вікторія Коваль змогла пробитися до 1/16 фіналу, проте вже у наступному поєдинку поступилася мексиканці Аіді Роман.

У плаванні Україну спіткали суцільні розчарування. Спочатку Сергій Адвена не зміг поборотися за вихід у фінал на 200-метрівці метеликом. Згодом і Юрій Єгошин не зміг потрапити до півфіналу, українка Тетяна Хала теж не вийшла у півфінал. Валерієві Димо для успіху не вистачило кількох десятих секунди. Єдиний втішний результат продемонстрував І. Борисик, який вийшов у півфінал.

О. Бондаренко у другому колі одиночних змагань з тенісу програла першій ракетці світу Єлені Янковіч з Сербії. У поєдинку першого кола одиночного розря-

(Закінчення на стор. 18)

Українки – срібна медалістка Людмила Блонська (праворуч) та золота медалістка Наталія Добринська після змагань з легкої атлетики (семиборство). Фото: УНІАН

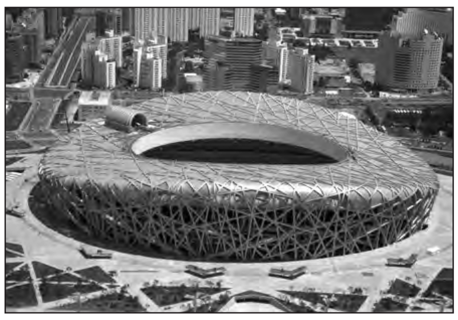

Українські болільники в Пекіні. *Фото: УНІАН*

СПОРТ

Висліди змагань...

(Закінчення зі стор. 17)

Стадіон „Пташине гніздо". Фото: „Чемпіон"

В Олімпійському селі. Фото: „Чемпіон"

Делеґація України станом на 20 серпня має 18 медалей (5 золотих, 4 срібних і 8 бронзових) і посідає десяте місце серед учасників Олімпіяди. Попереду делеґації Китаю (79 медалів, з них 45 золотих), США (81 і 26), Великобританії (37 і 16), Росії (45 і 13), Австралії (35 і 11), Німеччини (28 і 11), Південної Кореї (24 і 8), Японії (23 і 8), Італії (20 і 6). Кожного з українських медалістів привітав окремим листом Президент України Віктор Ющенко.

ду Марія Корицева протистояла Ціпорі Обзілер з Ізраїлю, змогла здолати суперницю і вийти у друге коло.

Українська парна четвірка з веслування у складі Світлани Спірюхової, Олени Олефіренко, Наталії Ляльчук і Тетяни Колеснікової стала четвертою у другому кваліфікаційному етапі і вийшла у фінал змагань.

П'ятий день, 13 серпня

Бронзову медалю виборов дует Ілля Кваша-Олексій Пригоров, які фінішували третіми у стрибках у воду з триметрового трампліна. Перед останньою шостою спробою українська пара претендувала на срібну медаль, але їх випередили росіяни Саутін та Кунаков.

У важкій атлетиці бронзу здобула Наталя Давидова у вазі до 69 кг. Золото з новим рекордом світу виграла китаянка Лю Чунгонг.

У греко-римській боротьбі бронзову медалю для України виграв Армен Варданян у вазі до 66 кг. Він здолав Фаріда Мансурова з Азербайджану, програв Канатбеку Бегалієву з Киргизстану, а у вирішальній зустрічі переміг Ніколая Гергова з Болгарії.

У боксі Олександер Усик вийшов до 1/8 фіналу, розгромивши бронзового призера Чемпіонату світу-2007 в Чикаґо китайця Юшана Ніхіяті. Наступним суперником українця стане переможець бою Русо Клементе (Італія)-Віктор Зуєв (Білорусь).

Ще одну перемогу цього дня здобув капітан української збірної з боксу Георгій Чигаєв, який переміг росіянина Давида Айрапетяна.

Завершив цей день перемогою В'ячеслав Глазко, який подолав кубинця Роберта Алфонса.

У стрільбі з лука Маркіян Івашко програв еспанцеві Даніелеві Моріло, а Олександер Сердюк вийшов до 1/16 фіналу, коли переміг німця Йенса Пепера, але у другому колі поступився у перестрілці полякові Рафалові Добровольському.

Продовжив боротьбу за нагороду Віктор Рубан, який на старті впевнено переміг Магеда Юсефа, а в наступному колі – австралійця Майкла Нерея. 15 серпня він зустрінеться з поляком Янеком Проком.

У тенісі українська пара Олена Бондаренко-Катерина Бондаренко вийшла до чвертьфіналу турніру, коли перемогла білоруську пару Ольгу Говорцову і Дарію Кустову. Вибула з боротьби пара Марія Коритцева-Тетяна Перебийніс, яка програла поєдинок еспанкам Руано Паскуаль-Медіна Гарігес.

З плавання у півфіналі на 200 метрів брасом Ігор Борисик був лише 14-им, Юлія Підлісна у запливі на 200 метрів брасом – сьома. Не ввійшли до наступного кола плавці Вадим Лепський, Дарія Степанюк, Олександер Ісаков.

Шостий день, 14 серпня

Золоті медалі з фехтування принесли Україні Олена Хомрова, Ольга Харлан та Ольга Жовнір і Галина Пундик (була у фіналі запасна), які перемогли китаянок. Змагання складалися з дев'яти боїв. На шляху до фіналу українки здолали Росію і США. Це не тільки перше золото України на Олімпіяді, а й перше золото шаблісток в історії олімпіяд.

З плавання. Андрій Сердінов та Сергій Бреус вийшли до півфіналів на відстані 100 метрів батерфляєм (метеликом). Новий олімпійський рекорд на цій відстані встановив серб Мілорад Кавіч. Півфінальні запливи відбудуться 15 серпня.

Сьомий день, 15 серпня

У п'ятницю зранку збірна України отримала другу золоту медалю. Її здобув Артур Айвазян в стрільбі з гвинтівки на 50 м. Срібло виграв Метью Емонс з США, бронза дісталася Воренові Потентові з Австралії.

Ще одну золоту медалю для України у стрільбі з лука виграв Віктор Рубан. У фіналі в напруженому поєдинку з рахунком 113:112 він переміг корейця Парк Кен-Мо.

У багатоборстві стартували українки Наталія Добринська, Людмила Блонська та Ганна Мельниченко. У стрибках в висоту кращою була Л. Блонська, яка взяла висоту 1,86 м.

У бігу на 800 м. подолала кваліфікацію і вийшла до півфіналу Юлія Кревсун. Ользі Саладусі у потрійному стрибку теж вдалося пройти кваліфікацію. Вона у своїй підгрупі зайняла четверте місце.

Джудоїст Євген Сотников у першому колі поступився бразильцю Шлітлеру. Боксер Василь Ломаченко вийшов до чвертьфіналу і зустрінеться з китайцем Лі Янґом.

У кваліфікації стрибків у воду з триметрового трампліну Олена Федорова вийшла до фіналу. У веслуванні українська парна четвірка посіла лише п'яте місце.

На велотреку Володимир Дюдя пройшов кваліфікацію в індивідуальній гонитві-переслідуванні. Він посів четверте місце. Леся Калитовська пройшла кваліфікацію одиночної гонитви-переслідування.

У чвертьфінальній грі з тенісу українська пара Олена Бондаренко-Катерина Бондаренко перемогла італійок Флавію Пенету-Франческу Скьявоне.

Восьмий день. 16 серпня

Українець Олександер Петрів виграв золоту медалю у стрільбі зі швидкострільного пістолета на 25 м (новий олімпійський рекорд). Срібна та бронзові медалі дісталися німцям Ральфові Шумановї та Крістіянові Рейтцу.

Медалістами з багатоборства стали Наталія Добринська (золото) та Людмила Блонська (срібло).

У змаганнях з важкої атлетики Ольга Коробка здобула срібло, чемпіонкою стала кореянка Янґ Міран, бронза – у Марії Грабовецької з Казахстану.

У боротьбі Ірина Мерлені здобула срібло, чемпіонкою стала Керол Гюнг з Канади, бронзу здобула Марія Стаднік з Азербайджану.

Українська легкоатлетка Юлія Кревсун вийшла до фіналу забігу на 800 м. Фінальний забіг – 18 серпня.

Українці Олена Мовчан і Юрій Нікітін вийшли до фіналу у стрибках на батуті.

На велотреку Володимир Дюдя в індивідуальній гонитві-переслідуванні був п'ятим у півфіналі і не зможе боротися за нагороди. Л. Калитовська буде боротися за бронзову медалю із Елісон Шенкс з Нової Зеляндії.

Олена та Катерина Бондаренко зіграли півфінал з тенісу проти сестер Вільямс, але програли два сети і зіграють за третє місце з китайською парою Ян Зі-Джерг Джей.

У півфіналі зі стрибків у воду з триметрового трампліну українка Олена Федорова вийшла у фінал.

Дев'ятий день, 17 серпня

Українець Юрій Сухоруков у стрільбі з рушниці на 50 м. з трьох положень здобув срібло. Золото дісталося китайцеві Цю Цзяню, бронзовим переможцем змагань став словенець Раймонд Дебевець.

Сестри Бондаренко з тенісу поступилися китайській парі. Жіноча парна четвірка у веслуванні майже досягла бронзового результату – дівчат від третього місця відділили лише півсекунди.

Перемогла Леся Калитовська у велогонитві на випередження – її бронза стала шостою нагородою цього ґатунку серед українців.

Серед успіхів дня варто відмітити третій результат Анастасії Рабченюк у бігу на 400 м. з бар'єрами. Українка бігтиме у півфіналі.

Першу сходинку на шостому етапі посіла Ольга Маслівець у вітрильному спорті. Враховуючи попередні виступи спортсменки вона може потрапити у фінал.

Десятий день, 18 серпня

Гімнаст Олександер Воробйов здобув бронзову нагороду у фіналі вправ на кільцях. Він поступився змагунам господарм змагань Янґ Вею та Чень Ібіну. Змагання О. Воробйов розпочав ще 9 серпня, коли пройшов кваліфікацію саме на кільцях. У фінал він кваліфікувався з третьою сумою, пропустивши вперед китайця Чень Ібіна і болгарина Йордана Йовчева. Після О. Воробйова змагатися на брусах вийшли українські дівчата, але, на жаль, Анастасія Коваль стала п'ятою, а Дарія Згоба – восьмою. Перемогли китаянка Хе Кексін, американка Настя Лукін і китаянка Ілін Янґ.

Метальниця диску Олена Антонова свій бронзовий вислід здобула у п'ятій спробі. При цьому українка встановила особистий рекорд, пославши диск на 62.59 метра. Порадували також легкоатлети Віктор Кузнєцов, який кваліфікувався у фінал змагань з потрійного стрибка, Анастасія Рабченюк, яка пробилася до фіналу у бігу на 400 м. з бар'єрами.

Одинадцятий день, 19 серпня

Український борець Василь Федоришин здобув срібну медалю у ваговій категорії до 60 кг в змаганнях з вільної боротьби. У фінальному поєдинку з рахунком 1:3 він програв олімпійському чемпіонові Атен Мавлетові Батірову з Росії з рахунком 1:3.

На чемпіонаті Европи 2008 року В. Федоришин у чвертьфіналі переміг рідного брата Мавлета Батірова – Адама, і виграв тоді золото першості.

Дванадцятий день, 20 серпня

Український борець Андрій Стадник, який виступає у ваговій категорії до 66 кг, у фінальній сутичці отримав срібну медалю Олімпіяди. Золоту медалю має турок Рамазан Сахін, бронзові грузин Отар Тушішвілі та Кумар Сушіл з Індії. *(„Чемпіон")*

Дальші висліди змагань – у наступному числі тижневика.

Перші перемоги з футболу

Відбулися перші змагання з футболу кваліфікаційного кола Ліґи чемпіонів УЕФА. У середу, 13 серпня, київська команда „Динамо" неочікувано, але тому не менш яскраво, у Москві розгромила свого найпринциповішого (ще з радянських часів) суперника – найбільш популярну команду Росії – „Спартак". Підсумковий рахунок протистояння великих команд – 4:1 на користь української команди. У складі киян ґолями відзначилися Ісмаель Бангура й Артем Мілевський, які забили по два ґолі. Гра-відповідь відбудеться в Києві 27 серпня на стадіоні ім. Валерія Лобановського.

Донецький „Шахтар" переміг команду „Динамо" з Загребу (Хорватія) з рахунком 2:0. Гра у відповідь – 27 серпня в Загребі. *(УНІАН)*

СПОРТ

Спортова школа „Чорноморської Січі" відбулася на Союзівці

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Спортово-виховний вишкіл у 39-ій з черги літній Спортовій школі „Чорноморської Січі", що тривав впродовж двох тижнів, закінчився 2 серпня спільним обідом і розваговою програмою у виконанні учасників табору, вітальними виступами батьків і гостей. Від Українського Народного Союзу вітання і ґратуляції за успішне переведення вишколу юнацтва виголосила касир Рома Лісович.

На вишколі побувало 53 юначок і юнаків в першому тижні і 54 – в другій сесії, разом 107 учасників. Більшість приїхали з штатів Ню-Джерзі, Ню-Йорк, Пенсильванія, Конектикат, але були і з Каліфорнії, Кольорадо і Меріленду, чотири юнаки – з України і два (брати Кульчицькі) з Кувейту.

Вишкільні програми щоденно починалися о 7:30 год. ранку пробігом лісовою доріжкою і руханкою під проводом головного інструктора Гриця Сергієва, піднесенням прапорів США і України в часі, коли усі учасники виголошували українською мовою щоденну обітницю добре учитися і чесно змагатися для добра і слави українського спорту в діяспорі.

Вишкільні лекції проводили фахівці, тренери та колишні чемпіони діяспорних олімпіяд. З копаного м'яча вчили дітей Андрій Панас, Андрій Кудрик, Г. Сергіїв, Ярослав Твардовський; з тенісу – Стефан Сосяк, д-р Зенон Матківський, Зеня Олесницька; з плавання – Роман Гірняк; з відбиванки – Юрій Гуменюк і Роман Коваль.

В проводі табору працювали Марійка Бокало – секретар, Омелян Твардовський – керівник.

Поряд зі спортом учасники школи брали участь в розваговоxвиховних програмах, вивчаючи українські пісні і вірші, що їх виконували на тижневих ватрах та при закритті сесій, коли вручали юначкам і юнакам заслужені нагороди-трофеї з тих ділянок спорту, в яких вони проходили вишкіл.

З копаного м'яча нагороди після першого тижня вишколу одержали Андрій Мороз, Дам'ян Бобрик, Данило Сосяк, Стефан Сосяк, Дженіфер Масна, Наталка Ниш, Христина Бобрик; з тенісу – Стефан Ґуран, Михась Ярема, Степан Юнас, Петро Ниш, Степан Возняк, Никол Лимю, Христя Масна, Софія Сорока, Стефанія Бобрик, Степан Ґой; з плавання – Михайло Чайковський, Володимир Перожак, Ігор Полуганський, Филип Вайковський, Ірина Чайковська, Бріана Ривера, Ганна Сливкович, Марія Сорока; з відбиванки – Ґрейс Кобрин, Марія Сіра, Ляриса Возняк. Найкращим таборовиком визнана Стефанія Кloків.

Відзначені в другому тижні вишколу з копаного м'яча – Олесь Гірняк, Ерик Козимірик, Михайло Солонинка, Дам'ян і Зенон Кульчицькі, Роман Рондяк, Роман Стачишин, Роман Чорний, Микола Топельницький, Андрій МакМікен, Ніко Фурсик, Адріян Гарматій, Олесь Гарматій, Микола Паславський, Тейлор Финиґен, Стефанія Флорі, Бріяна Герм, Ліндзій Закел, Ірина Івасик; з плавання – Марко Перковський, Олесь Поліщук, Армен Скульський, Маркіян Угрин, Софія Поліщук, Наталка Малярчик, Адріяна Гірняк, Лара Добущак, Надія Добущак; з тенісу – Стефанія Мур, Люба Ромайн, Калина Рондяк, Аліс Топольницька, Катя Герн, Олена Олесницька, Анджеліна Мадзяр, Марко Дашкевич, Олесь Гопко, Григорій Кульчицький, Володимир Мадзяр, Андрій Ражік, Юрій Столярчук, Гриць Олесницький, Аром Гарматій, Адам Осціславський; з відбиванки – Дарик Джірарді, Ґавин Ватерс. Відзначення найкращих таборовиків одержали Орест Пиндус, Ірина Івасик і Даніела Процюк.

Одним з головних спонзорів Спортової школи була Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч" в Нюарку-Парсипані, завдяки якій закуплено потрібний спортовий інвентар – м'ячі, трофеї, канцелярійне приладдя.

Омелян Твардовський

Учні плавацького спорту з своїм інструктором Романом Гірняком.

Учасники Спортової школи з тенісу. Перша зліва – інструкторка Зеня Олесницька. Останній в другому ряді справа – інструктор д-р Зенон Матківський.

Учні відбиванкового спорту з інструктором Романом Ковалем (перший зліва) і Юрієм Гуменюком (останній справа).

Учасники та інструктори і провід Спортової школи на Союзівці.

Учасники вишколу з копаного м'яча. Перший зліва: інструктор Ярослав Твардовський, останній справа – головний інструктор Гриць Сергіїв.

Paul Thomas Rabchenuk
Attorney at Law
Extends the best wishes of the
RABCHENUK LAW OFFICES
to the
entire Ukrainian Diaspora on the
occasion of the
SEVENTEENTH ANNIVERSARY
of
UKRAINIAN INDEPENDENCE

SLAVA UKRAINI

The Kinsman Building
81 Washington Street Suite 311
Salem, Massachusetts 01970-3514
Tel: (978) 741-1163
Fax: (978) 745-4942
RablawUS.com

ЛІТОПИС УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

У 17-ТУ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

вітаємо весь Український Народ
та шлемо привіт Тобі, Україно – свята Мати Героїв!
Це свято здобуто життям, звитягою і
працею багатьох поколінь Українців.

На сьогодні появилося **67 томів "Літопису УПА"**
у трьох серіях, замовити які можна за адресою:
LITOPYS UPA
P.O. Box 97, Stn. "C", Toronto, ON, M6J 3M7
Тел. і факс (416) 767 – 0026
e-mail: upa@sympatico.ca

Просимо, ставайте Меценатами та Фундаторами видань «Літопису УПА» для збереження правдивої історії України ХХ-го століття.

Дякуємо за підтримку наших видань.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Організація Оборони Чотирьох Свобід України, Інк.

З 17-ою Річницею Незалежності України

Щиро вітає Український Вільний Народ в Україні,
Президента України Віктора Ющенка,
Ієрархів Українських Церков
на Батьківщині й на поселеннях,
Провід Організації Українських Націоналістів
і голову Андрія Гайдамаху, та все членство ОУН,
всі громадські і політичні організації,
усі Кредитні Спілки,
усі братні організації Світової Конференції
Українських Державницьких Організацій,
Світовий Конґрес Українців,
Український Конгресовий Комітет Америки,
Членів керівних органів ООЧСУ,
Управи Відділів, усе членство та їхні родини!

За управу,

Михайло Козюпа, *Президент*
Осип Рожка, *Генеральний секретар*

Центральна Управа, Відділи і все членство Організації Державного Відродження України (ОДВУ)

вітають

ЗІ СВЯТОМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ!

Уряд Незалежної Української Держави,
український народ на рідних землях
і всіх наших земляків,
розкиданих по різних країнах світу

бажаємо

успіхів у всіх заходах для об'єднання
національно-державницьких сил,
у справі відбудови та закріплення
соборної самостійної України.

Олександер Процюк
голова

Самопоміч
Українсько–Американська Федеральна Кредитова Спілка
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Зі Святом,
Рідна Україно
Selfreliance.Com

„Живи, Україно, живи для краси
Для сили для правди, для волі!..."
З нагоди 17ої річниці
Незалежности України
вітаємо
Уряд Незалежної Української Держави,
та ввесь нарід на рідних землях та в діяспорі.
Радіємо осягненнями у розбудові незалежної Української Держави
та бажаємо дальших успіхів у скріпленні державности України
та кращої долі її народові.
Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
SELF RELIANCE (NY)
FEDERAL CREDIT UNION
A full service financial institution serving the Ukrainian
American community since 1951.

Адміністрація видавництва УНСоюзу і редакція тижневика “Свобода“ щиро вітають наших читачів з 17-ою річницею Незалежности України!

Впродовж десятиліть ми разом вболівали за долю України, намагалися привернути увагу світової громади до страждань поневоленого народу. Вже 17 років ми разом намагаємося подати якнайдієвішу допомогу Україні у будуванні її держави, у демократичному розвитку суспільства.

Виявом такої уваги до землі наших прадідів до землі наших прадідів для видавців і редакторів стала публікація актуальних матеріялів, а для читачів – фінансова підтримка нашої спільної справи.

У дні свята ми висловлюємо надію на продовження такої нашої співпраці. Бажаємо гарно відзначити річницю молодої держави, перебуваючи у доброму здоров'ї і настрої.

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

Походи і смерть запорозького отамана Дмитра (Байди) Вишневецького

Не кожен українець знає, що герой української народної пісні „В Цареграді, на риночку” („Пісня про Байду”) – це реальна людина. І події, про які йдеться в пісні, мали місце у Стамбулі в 1563 році. Саме минає 445 років з дня загибелі Дмитра Вишневецького – військового діяча, козацького гетьмана, засновника Запорізької Січі. Адже ще у 1552 році він власним коштом розпочав спорудження фортеці на острові Мала Хортиця. Укріплення було закінчене 1556 року.

Дмитро Вишневецький – нащадок найдавнішого і славного роду українських князів Волині, що походять від Рюриковичів, з міста Вишневця. З кінця 1530-их років XVI ст. він приєднується до козацьких загонів, які з півдня сучасної Черкащини здійснювали набіги на татарські володіння. У 1548-1549 роках під орудою ватажка Бернарда Претвича Д. Вишневецький взяв участь у походах на Очаків – форпост Османської імперії.

Чутки про бойові подвиги князя дійшли до польського короля Сиґізмунда II Августа. Віддаючи данину сміливості Д. Вишневецького, той призначає його старостою Черкас та Канева. Оборона південних рубежів Речі Посполитої від татар стала його офіційним обов’язком. Він мав з ними свої рахунки. У 1544 році батьків Д. Вишневецького – Івана та Анастасію – татари захопили в полон. Декілька років вони були невільниками у Криму. Їх визволили під час успішного козацького походу, який очолював Б. Претвич.

У 1553 році Д. Вишневецький зі своїм загоном їздив до Стамбулу. Найшвидше, він вів переговори з турецьким султаном Сулейманом II (Пишним) про припинення татарських набігів на Україну. Сулейман був чоловіком леґендарної українки Роксоляни. Піврічне перебування князя в Туреччині дуже занепокоїло польського короля. Але Д. Вишневецький мріяв про активну, наступальну боротьбу проти татар.

У 1556 році з нечисленним загоном він захопив і зруйнував Очаків. Узимку 1557 року розбив татар біля Хортиці. Навесні 1557 року запорожці атакували і взяли Асламгород, визволивши при цьому кілька тисяч невільників з України.

Турецький султан послав на Хортицю об’єднані турецькі, татарські та молдовські війська. Через нестачу провізії та пороху козаки через місяць облоги залишили Хортицю і відступили до Черкас. Татари з порожніми руками повернулися до Криму. Султан оголосив „капітана Дмитрашку” (так вони називали Д. Вишневецького) найбільшим ворогом Османської імперії.

Між тим Д. Вишневецький вирушив за підтримкою до московського царя Івана Ґрозного. Цар призначив йому солідне жалування і віддав у володіння містечко Бельов (нині Тульська область) з усіма прилеглими волостями, а також наділив кількома селами в інших краях. Та спокійне життя було не для Д. Вишневецького. 1558 року він знову прибуває на Хортицю, опановує степи від Бугу до Дону. Але Іван Ґрозний наказав йому повернутися до Москви і відіслав з військом на Кавказ, а після цього походу зажадав виступити проти Польщі. Гетьман не погодився і повернувся 1561 року в Україну.

У 1564 році молдовські бояри запропонували Д. Вишневецькому очолити повстання проти турецьких поневолювачів і стати господарем Молдови. Д. Вишневецький погодився, але став жертвою зрадника Томжі, який підступно полонив його і здав, після катувань, туркам. Султан звелів кинути князя на гаки. Д. Вишневецький жив ще три дні. За свідченням генуезького дипломата Ґріла, оскільки князь Д. Вишневецький без зупинки проклинав магометанську віру, його убили стрілою.

Приклад Д. Вишневецького яскраво підтверджує той факт, що козаки завжди стояли в обороні України і були безстрашними воїнами.

Олександер Вівчарик,
Сміла

Щиро вітаємо
дорогих Хресних Батьків
Анну й Антона Ваславських
з нагоди
63-ліття їхнього подружнього життя
та бажаємо кріпкого здоров’я
на Многії і Благії Літа!
Софія і Катруся Татарин-Гафіч

Світ сучасника в екслібрисах Георгія Малакова

Екслібрис Олеся Бердника.

Екслібрис Юрія Белічка.

Екслібрис Андрія В'юника.

Екслібрис Георгія Малакова з персонажем Акулкіна.

Творчість Георгія Малакова є яскравим явищем в українській графіці другої половини XX ст. в різних її видах і жанрах. Художник успішно працював у станковій і книжковій графіці, звертався до побутового і батального жанрів, постійно розробляв дитячу тематику. Виняткова творча уява і рідкісна схильність до товариського спілкування привели його до занять екслібрисом (книжковим знаком).

Можливо, цього б і не сталося, й особливості обдарування Г. Малакова знайшли б інше спрямування, якби розквіт творчості майстра не збігся з піднесенням в Україні мистецтва екслібриса, яке припадає на початок 1960-их років. Саме в цей час у Києві чи не вперше було влаштовано велику виставку екслібриса на основі приватних збірок. Вона дала помітний поштовх зацікавленню жанром серед мистців і замовників, збудила потяг до колекціонування екслібрисів у широкому колі шанувальників мистецтва.

Виставка стала етапною в історії розвитку української графіки. Вона продемонструвала доробок попередників, розкрила існування чималих традицій екслібриса.

На екслібрис, як об'єкт дослідження, звернула увагу і наука мистецтвознавства. З'являється ряд публікацій, присвячених як історичним здобуткам, так і сучасному стану екслібриса, творчості окремих майстрів.

Г. Малаков виконував екслібриси і за власною ініціятивою, і на замовлення. Серед першої групи найбільше таких, що зроблені для себе і для членів своєї родини. Екслібриси Г. Малакова прив'язані до характеру бібліотеки автора чи окремих книжок. У них обов'язково є герой, але це не сам художник. Це персонажі зі світу захоплень майстра, які прийшли з античної чи середньовічної епохи і водночас дуже легко асоціюються з власною особою художника, яка персоніфікується, в першу чергу, в образі Акулкіна – невід'ємного двійника художника, створеного уявою ще в юнацькі роки. Завдяки такому засобові Г. Малаков отримує можливість подивитися на себе відсторонено. Його екслібриси – це розповідь про власне життя в певному емоційному вимірі.

Г. Малаков не робив автопортретів, але в одному з екслібрисів для матері Євгенії зобразив себе, брата і батька цілком портретно. Власне, це груповий портрет. Усі троє мають подібність, але це єдине, що наближує лінорит до жанру портрета. Натомість перед глядачем постають герої з серії „Середньовічні сюжети" з характерними атрибутами тієї доби. Близьким до родинного стоїть цикл книжкових знаків для друзів – художників, людей, з якими мистець був у постійному спілкуванні, а отже, легко входив у їхній духовний світ.

Герої цієї серії зображені як епікурейці, життєлюби, цінителі жіночої, чуттєвої краси. Їхній світ, завдяки приязній вигадці Г. Малакова і властивому йому гумористичному погляду на життя, постає неочікувано-вибагливим, з легким присмаком богеми. Художник доброзичливо і тонко натякає на відомі йому особливості натури друзів, саме на цьому будуючи образне вирішення.

Звичайно ж, знайомства Г. Малакова в мистецькому світі, які стали відправною точкою при створенні екслібрисів, не обмежувалися лише колом художників. Тут буде доречно згадати і письменників, і артистів. У видавництвах художникові, особливо на початку творчого шляху, часто замовляли ілюстрації до творів письменників-фантастів Олеся Бердника, Олександра Беляєва, Володимира Владка, Івана Єфремова. Наслідком творчої співпраці став екслібрис О. Бердника, в якому основне смислове навантаження відведено шрифтовій частині композиції. Більш цікавими є екслібриси письменників. Анатолія Кузнецова і Дмитра Гринька. Перший з них виник як наслідок спорідненості доль, інтересів і, зрештою, безпосереднього знайомства двох непересічних особистостей. 1968 року художник, довідавшись про приїзд Анатолія Кузнецова до Києва, відвідав письменника в описаній у романі „Бабин Яр" куренівській оселі. Пам'яттю про зустріч став і екслібрис, побудований на одному з епізодів роману.

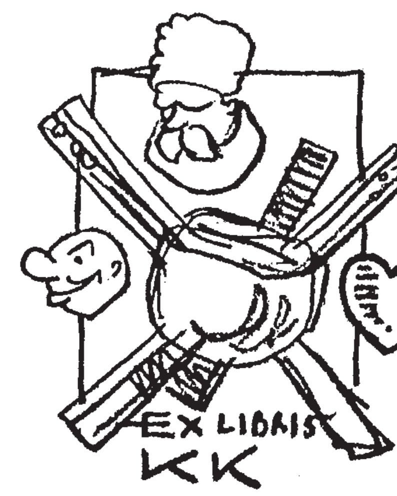
Одним з найцікавіших у творчій спадщині художника став екслібрис Д. Гринька. У ньому створено вишуканий літературний образ, побудований на етнографічно-фолкльорній основі. Він щедро насичений подробицями, у ньому все, як завжди у Г. Малакова, до ладу. І вищерблений казанок з двома кукурудзяними качанами, і пічний рогач, і вибаглива сулія із встромленою в неї свічкою, і куманець, і чорний, злостиво шиплячий кіт, і мудра сова, і місяць за вікном, прикрашеним вишитим рушником. А в центрі – огрядна молодиця, зодягнута тільки в намисто та очіпок, перегортає сторінки грубезного фоліянта. Є в екслібрисі Д. Гринька цікава особливість – він національно-своєрідний. Національний передусім за духом, за життєвою правдою, за ментальністю.

Слава Г. Малакова, як майстра екслібриса, широко розійшлася серед колекціонерів. Багатьом з них він виконав книжкові знаки за їхнім замовленням. Без перебільшення унікальним і в творчості Г. Малакова, і в практиці сучасних йому українських мистців, є цикл з п'яти екслібрисів для київського мистецтвознавця Юрія Белічка, які об'єднані єдиною репризою „Pro memoria". В них бажання замовника й уява та можливості виконавця були в повній гармонії. Кожен екслібрис присвячений якомусь характерному епізодові з біографії власника. Цикл набув великої популярності, з успіхом репродукувався у багатьох виданнях, йому навіть присвячена окрема публікація.

Сьогодні екслібриси Г. Малакова – це невелика, але оригінальна й яскрава сторінка історії української графіки XX ст. В невеликих мініятюрах Г. Малакова охоплений досить великий ареал духовних інтересів його сучасників, а сам він яскраво продемонстрував свій неабиякий інтелектуалізм, багатоступеневий зв'язок із явищами світової культури.

Наталя Белічко,
мистецтвознавець,
Київ

Передруковано з скороченнями зі збірника Академії мистецтв України „Мистецтвознавство України".

Екслібрис Катерини Кричевської (ескіз).

Екслібрис Анатолія Кузнецова.

Екслібрис Михайла Жовтобрюха.

Екслібрис Дмитра Гринька.

Помер Єпископ-емерит Володимир Паска

Владика Володимир Паска, Єпископ-помічник Української католицької архиєпархії Філядельфії, емерит, упокоївся в Господі 16 серпня.

В. Паска народився 29 листопада 1923 року в місті Елизабеті, Ню-Джерзі, в родині Василя та Розалії (з дому – Петровської) Пасок. Навчався в коледжі св. Василія в Стемфорді, Конектикат, в Семінарії св. Чарльза в Катонсвілі, Мериленд, в Університеті Фордгам в Ню-Йорку і в Католицькому університеті у Вашінгтоні. 2 червня 1947 року у Філядельфії, Пенсильванія, В. Паска прийняв таїнство рукоположення на пресвітера.

У 1952 році Єпископ Володимир здобув ступінь маґістра з середньовічної англійської літератури в Університеті Фордгам. Пізніше працював учителем підготувальної школи св. Василія та викладачем Коледжу св. Василія в Стемфорді, Конектикат. У 1975 році захистив докторат з канонічного права в Католицькому університеті Америки. Опісля служив у ньому професором канонічного права, а в 1975-1978 роках був членом папської комісії з перегляду Кодексу східнього канонічного права. У 1979-1984 роках служив ректором Семінарії св. Йосафата у Вашінгтоні.

Впродовж років Єпископ Володимир здійснював священиче служіння в різних місцях, включаючи Бруклін, Ню-Йорк, Честер, Пенсильванія, Елизабет, Ню-Джерзі, Стемфорд, Конектикат.

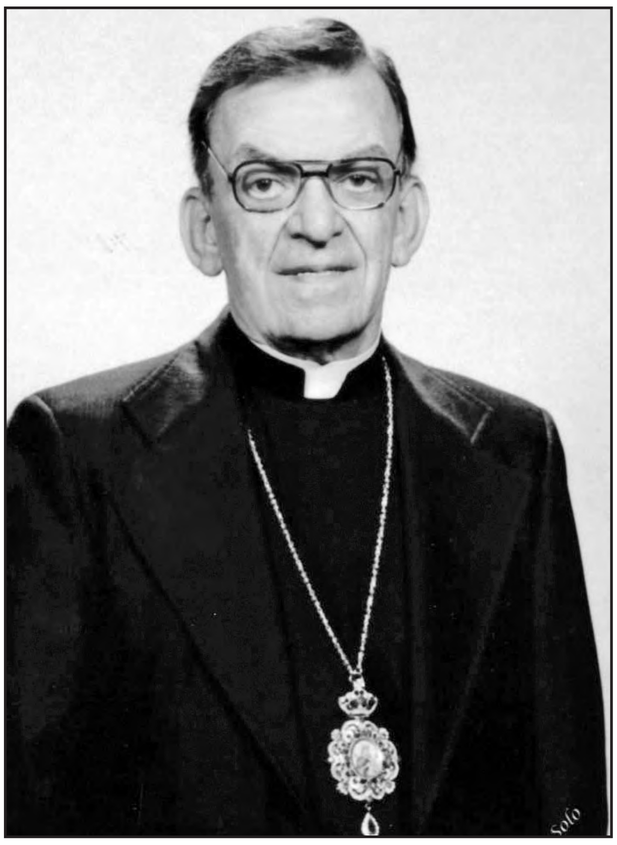
Уже прийнявши 19 березня 1992 року єпископські свячення, служив парохом у Чері Гіл та Вільямставні, Ню-Джерзі. Пізніше був ректором Катедри Непорочного Зачаття у Філядельфії.

Єпископ В. Паска служив також на багатьох адміністративних посадах. У1969-1971 роках був першим канцлером та генеральним вікарієм Єпархії св. Миколая в Чикаґо, також архиєпархіяльним керівником покликань, а у 1975-2006 роках судовим вікарієм трибуналу Архиєпархії.

У 1963 році Єпископ В. Паска був проголошений Папою Павлом VI почесним прелатом і йому було надано церковний титул монсеньйора.

До недавнього часу він служив захисником вузла Митрополичого трибуналу і працював над перекладом історії Української Церкви.

Митрополит-Архиєпископ
Стефан Сорока

Св. п. Владика Володимир Паска

Пам'яті Ольги Папроцької

Ольга Літепло-Папроцька, членка 414-го Відділу Українського Народного Союзу, довголітній касир Товариства сеньйорів УНС, померла 1 травня 2008 року після тяжкої і мужньої боротьби з раком. Вона була дружиною покійного Сема Папроцького.

О. Літепло-Папроцька народилася 13 червня 1918 року в Янґставні, Огайо, в родині Марії (Кіт) та Івана Літеплів.

Коли мала три роки, її родина вернулася до Галичини. Ольга повернулася до Ню-Йорку в США в 1938 році.

Після вінчання з С. Папроцьким у 1944 році подружжя поселилося в Нютавні, Конектикат.

О. Папроцька була відданою парафіянкою та членкою сестрицтва Української католицької церкви св. Покрови в Бриджпорті, Кон., а також активною членкою багатьох організацій, зокрема входила до управ Комітету українського фестивалю штату Конектикат, Організації української культури міста Денбері та околиці, 73-го Відділу Союзу Українок Америки, Ліґи українців-католиків, Українського Конґресового Комітету Америки, 414-го Відділу УНС, Українсько-американського клюбу в Савтпорті, „Провидіння".

Вона також належала до фармацевтичного бюра в Конектикаті, Комітету демократів в Нютавні, Допоміжної служби в Бетгелі,Говммейкерс-клюбу в Даджінґтавні, Допоміжної служби пожежників і Клюбу матерів міста Нютавн.

Покійна була відома завдяки своїй енерґійності. Крім усього, вона була майстерна кравчиня. Разом зі своїм сином Стефаном займалася родинним господарством „Castle Hill Farm".

Фарма ялинок, гарбузів та город-лябіринт кукурудзи родини Папроцьких були місцевою атракцією.

Протягом 32 років на їхній оселі відбувався річний Український фестиваль парафії св. Покрови.

Цей фестиваль також відбудеться 24 серпня цього року, включно з Літургією, об 11-ій годині ранку – в пам'ять О. та С. Папроцьких.

О. Папроцька любила Україну. Постійно цікавилася її культурою та духовною спадщиною. Вона писала і навчала інших писати писанки по цілій Ферфілд-кавнті.

Завжди шукала за людьми українського походження та втягала їх до українських організацій. Була ініціятором відзначення Незалежности України, з піднесенням прапора в її місцевості, в організуванні українських фестивалів і т. п.

О. Папроцька була горда свого українського походження і радо пояснювала різниці між українцями та росіянами.

За заслуги перед церквою вона одержала відзначення від Папи Івана Павла II, Фарм-бюро визнало її як „Матір року", секретар штату Конектикат дав їй признання за 69 років служби при виборах в місті Денбері, відзначив за найкращі експонати на міському ярмарку і т. д.

В смутку залишилася донька Слава (Ґлорія) Горбата (Головна радна УНС) з її чоловіком Дональдом Горбатим у Валінґфорді, Конектикат, син Стефан Папроцький з дружиною Діяною в Нютавні, Конектикат, чотири внуки – Роман та Христина Горбаті, Стефанія та Шенон Папроцькі, брат Сем Літепло з Брукліну, Ню-Йорку, сестра Стефанія Кушнір у Львові та багато племінників.

Похоронні відправи були з церкви св. Покрови в Бриджпорті, Конектикат. О. Папроцьку поховали на цвинтарі св. Івана в Монро, Конектикат.

Замість квітів на свіжу могилу можна складати пожертви на церкву св. Покрови в Бриджпорті та American Cancer Society for Relay of Life of Newtown, Conn.

Ґлорія Горбата,
Валінґфорд, Конектикат

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи"
спомини і співчуття з приводу
відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати
видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

Помер світової слави український піяніст Олександер Слободяник

Св. п. Олександер Слободяник

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. — На 67-му році у неділю, 10 серпня, закінчився життєвий шлях українського піяніста-віртуоза Олександра Слободяника.

Його покровителем був Святослав Ріхтер, учителями – Ґенріх Нойгавз і Віра Ґорностаєва, а відкрив його музичний талант відомий імпресаріо Сол Гурок. Творча кар'єра О. Слободяника тривала впродовж 50 років і принесла йому надзвичайну славу в світі клясичної музики.

О. Слободяник захворів 7 серпня на менінґіт, і лікарі виявилися безсилими.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Ларису і сина Олександра, своїх студентів і всіх, кого в житті заторкнув своїм талантом і щирістю свого серця.

Похоронні обряди відбулися в четвер, 14 серпня, в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку. Замість квітів на могилу, грошові пожертви передано на новостворений Стипендійний фонд ім. О. Слободяника для молодих артистів.

Олександер Слободяник народився в Києві, 5 вересня 1941 року, і розпочав своє навчання в ділянці піяніна з Лідією Ґолембо у Львові. У 15-річному віці його запросили до студії леґендарного професора Г. Нойгавза в центральній спеціялізованій музичній школі Москви. Трохи згодом він захистив маґістерку і докторат в консерваторії Москви під керівництвом В. Ґорностаєвої.

Упродовж цього часу він став лавреатом таких головних міжнародних конкурсів, як конкурс ім. Фредеріка Шопена у Варшаві і конкурс ім. Петра Чайковського у Москві. У 18-річному віці О. Слободяник багато гастролював по СРСР та Европі. За рекомендацією С. Ріхтера, О. Слободяника відкрив для ширшого світу С. Гурок – і так розпочався його музичний тріюмф на Заході.

На американській сцені О. Слободяник з'явився в 1968 році з музичним дебютом у Карнеґі-голі, після чого музичні критики прославили піяніста як „провідника його ґенерації". Він був визнаний такими великими артистами, як леґендарний Артур Рубінштайн, Володимир Горовіц і Росіна Левіне – „нова зірка".

З того часу О. Слободяник гастролював багато в Европі, Північній і Південній Америці, Південній Африці, Австралії і на Далекому Сході. Він прикрашав сцени Карнеґі-голу, Ейвері Фішер-голу, Кеннеді-центру і „Барбікану" в Лондоні, „Ля-Скала" в Міляні, театру де-Шемпс Елесе в Парижі і Ґолівуд-бовлу.

О. Слободяник виступав у Чикаґо, Лондоні, Пітсбурґу як соліст з симфонічними оркестрами: Національною, з Монреалю і Сан-Франциско, Ню-Йорку, Лос-Анджелесу, Королівською оркестрою і Санкт-Петербурзькою, також з оркестрами Філядельфії, Клівленду і симфонічною оркестрою російського оперного театру ім. Кірова, з Національною оркестрою Франції і Ґенанд-гавз-оркестрою Ляйпціґу під батутою Леонарда Бернстайна, Курта Мазура, Серджона Барбіролі, Кристофа фон Догнаного, Валерія Ґерґієва, Маріса Янсонса, Німі Ярві, Дмитра Китаєнка, Кирила Кондрашина, Мстислава Ростроповича, Генадія Рождественського, Томаса Сандерлінґа, Максима Шостаковича, Юрія Темірканова і Юрія Башмета.

О. Слободяник записав свою гру для фірм „Анґел", „Мелодія" „Евродиск", „МСА". Його компакт-диск включає леґендарний живий запис концерту всіх 24 етюдів Ф. Шопена.

Він був засновником і мистецьким директором Міжнародного фестивалю мистецтв Моріставну, і саме цій обставині завдячують відкриття реставрованого Громадського театру в Моріставні.

О. Слободяник виступив на відкритті концерту у вересні 1994 року як соліст з оркестрою Санкт-Петербурзького театру опери та балету ім. Кірова під керівництвом В. Ґерґієва.

Опісля О. Слободяник залучав світових артистів до участи в оновленій програмі фестивалю – таких, як Максим Венґеров, Пітер Серкін, Ґідон Кремер, Ю. Башмет, Віктор Третяков, Йосиф Каліхштай, Люба Казарновська і Володимир Фельцман, а також камерну оркестру „Орфіюс", московських солістів, концертну оркестру американської військової академії і ледовий балет Санкт-Петербурґу. Крім того, спеціяльними гостями були лавреат Нобелівської нагороди поет Йосиф Бродський і поет Євгеній Євтушенко. Також громада Моріставну мала нагоду оглядати мистецькі виставки ориґінальних творів Ернста Неізвєстного і Михайла Шем'якіна.

Місцева газета Моріставну „Дейлі рекорд" 17 серпня редакційну статтю присвятила пам'яті леґендарного піяніста О. Слободяника. Також „Ню-Йорк Таймс" 13 серпня вмістив вістку про смерть О. Слободяника.

Під час концерту в Ню-Йорку на користь молодих артистів 18 квітня 1995 року (зліва): Дмитро Берлінський (скрипка), вгернія Цукерман (флейта), Олександер Слободяник (фортепіян), Албан Герхард (віолончель).
Фото: архів „Свободи"

І линув плач фортепіяна...

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Після похоронної відправи в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Ню-Джерзі, 14 серпня в пам'ять Олександра Слободяника відбувся поминальний обід в Українському американському культурному центрі Ню-Джерзі.

Молитву провів настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані о. Роман Мірчук. Церемонією провадив Роман Савицький. Впродовж вечора звучали записи фортепіянної музики у виконанні св. п. О. Слободяника.

З прощальним словом виступили шанувальники його таланту – родина, колеґи, приятелі, учні: Наталя Соневицька, дружина Ляриса Крупа, тесть д-р Теодозій Крупа, Орест Слупчинський, Моніка Чанґ, Ольга Гнатейко, Аня Мигдаль, Реґіна Казакова, інші. Р. Савицький зачитав письмові співчуття родині св. п. О. Слободяника і усій українській громаді з приводу тяжкої втрати.

Наталя Соневицька розповіла про творчу і громадську діяльність Олександра Слободяника.

Було проведено збір пожертв у Стипендійний фонд ім. О. Слободяника для молодих артистів.

Л. Хм.

Кілька думок у пам'ять інж. Євгена Івашкова

Св. п. Євген Івашків

Раптовий відхід у Божі засвіти Євгена Івашкова, що стався 25 липня, можна найкраще висловити словами похоронної пісні: „Ще вчора жив і був здоров, і мрії золоті, а нині, нині мрії ті лежать вже у гробі". І залишилось риторичне: чому так?

Останні слова покійного до автора цих рядків: „Як повернусь з вакацій, ти мені дасиш прочитати твою доповідь на Екуменічному соціяльному тижні у Львові" – сказав Є. Івашків. На жаль, бажане не стало дійсністю, замість того мені довелось, з болем серця, проводжати у Божу вічність довголітнього і назабутнього друга Є. Івашкова, ще з студентських повоєнних років.

Ми зустрілись в історичному баварському містечку, що в минулому мало назву Ратісбона, а сьогодні – Реґензбурґ. У1946 році це містечко стало осідком Українського Технічно-Господарського Інституту, у якому у роках 1946-1950-их роках студіювало понад 1,000 студентів. Тут, на студентській лавці, уперше зустрівся з Є. Івашковим. Нас в'язали не тільки спільні студійні проблеми, але водночас політична праця – керівна ланка Юнацтва ОУН на Реґензбурґську область.

29 липня, у похоронному заведенні Петра Яреми, парох церкви св. Юра о. Вернард Панчук, при численній участі родини друзів, приятелів і знайомих відслужив Парастас за спокій душі покійного Євгена та виголосив тепле прощальне слово, підкреслюючи багатогранну діяльність покійного, активну участь у суспільно-громадському, політичному, а також церковному житті, оскільки він був членом комітету будови церкви св. Юра – сказав о. парох В. Панчук.

Спершу син Левко і дочка Марта поділилися своїми спогадами про батька, який був і для них дуже дбаливий, і дуже відданий своїй дружині Євгенії. Дружина Левка Івашкова, Таїса з Маркусів, і чоловік Марти, Адоніс Яців, розповіли про головні прикмети покійного, що прозвучало оригінально і зворушливо. Прощальні промови виголосили: Аскольд Лозинський – від імені УККА, у проводі якого покійний працював, підкреслючи, що зі смертю Є. Івашкова відходять повоєнна ґенерація українців. Від Товариста Українських Інженерів, провідним членом і головою якого був покійний, прощав Володимир Гнатківський. Від ООЧСУ, Державницького фронту, СУМА й проводу ОУН прощав Богдан Гаргай, від Українського Музею в Нью-Йорку – Ольга Гнатейко.

Автор цих рядків прощав від імені редакції „Енциклопедії української діяспори" (ЕУД), Дарії і Василя Маркусів, (покійний Є. Івашків був головою Осередку праці ЕУД на метрополю Нью-Йорку й околиці), колишніх студентів Українського Технічно-Господарського Інституту, Григорія Комаринського у Мюнхені і від себе особисто. Промовці підкреслювали працьовитість, відданість, обов'язковість і самодисциплінованість покійного.

У четвер о. В. Панчук у церкві св. Юра відправив заупокійну Святу Літургію і виголосив прощальну проповідь від парафії, підкреслюючи, що покійний був практикуючим християнином.

Покійного похоронено на цвинтарі св. Андрія у Савт Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі. Над гробом пролунали похоронні молитви о. Вернарда і слова Б. Лепкого: „Видиш, брате мій...". На закінчення відбулись традиційні поминки у залі цвинтаря.

Покійний Є. Івашків прийшов на світ 21 березня 1923 року у селі Бишки, що на Бережанщині. Батьки дали йому глибоке родинне, релігійне і патріотичне виховання й освіту. Спершу навчався у народній школі у Бишках, а згодом у гімназії в Бережанах. Перед другим приходом більшовиків на західні землі України, у 1944 році, Є. Івашків разом з батьками долучився до великогоісходу з України і опинився у Німеччині – в Новому Ульмі. Є. Івашків належав до ґенерації, яка виростала і формувалась між двома світовими війнами і в час Другої світової війни.

У тому часі на сході Европи домінував жорстокий тоталітарний комунізм, а на заході – фашизм і гітлерівський нацизм. Під впливом цих ідеологічних течій на заході України зформувався інтеґральний націоналізм, виразником якого, у перші роки свого існування, була ОУН, яка полонила українську молодь. Є. Івашків долучився до лав Юнацтва ОУН, а згодом став провідним членом.

Студії в Українському Технічно-Господарському Інституті (УТГІ), у Реґенсбурзі Є. Івашків закінчив 1950 року, захистивши дипломну працю і одержавши звання інженера. Того ж року, разом з батьками, еміґрував до США. Тут почав студіювати у Колюмбійському університеті і здобув титул бакалавра з індустрійної хемії. В 1959 році отримав титул бакалавра в хемічній інженерії у Нью-йоркському технічному університеті. Відтак здобув титул маґістра з хемічної інженерії в Ньюарському інженерному коледжі. Професійно він працював у дослідних медичнофармацевтичних компаніях. Друкував свої наукові праці в американських професійних журналах і був автором цінних патентів. Представляв свої праці на професійно-наукових з'їздах в США й Европі. Був відзначений у престижних виданнях „Американські мужі і жінки в науці", „Хто є хто на Сході", і „Хто є хто у світі".

Одружився з Євгенією Смолій. Господь нагородив подружжя Івашкових сином Левком і дочкою Мартою, яким родичі дали релігійне і патріотичне виховання та високу освіту. Син Левко став доктором медицини, а дочка Марта – адвокатом.

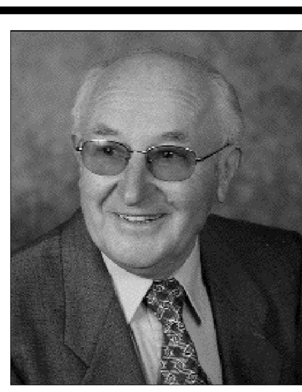
Покійний працював на керівних постах в УККА, Українському Товаристві інженерів, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, у Спілці Української Молоді Америки, був дійсним членом НТШ, членом Українського Музею у Нью-Йорку, членом крайового комітету з відзначення Тисячоліття хрещення Руси-України, головою Комітету „Бережанська земля" й інших організацій.

Покійний належав до тих щасливців, які дожили до постання самостійної Української держави. Брав участь у привітанні президентів України у Нью-Йорку Леоніда Кравчука і Леоніда Кучму. Також був членом комітету з придбання фондів для Генерального консульства в Нью-Йорку.

Одним словом, книгу життя записував добрими ділами і перед престолом Всевишнього Бога може сказати: „Господи, дякую Тобі за Твої ласки і за таланти, якими Ти мене нагородив, а я їх помножив на славу Твою, добро нашої Церкви й українського народу".

Микола Галів,
Нью-Йорк

У П'ЯТУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

СВ. П.

ОЛЕКСАНДРА СКОПА

котрий відійшов у вічність 3 вересня 2003 р.

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 7 вересня 2008 р., після Літургії в Українській православній церкві св. Покрови в Сан Дієґо, Каліфорнія.

Друзів просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

дружина – СОФІЯ
дочки – ВІРА
– НАДЯ з чоловіком ПЕТРОМ ШЛІХТОЮ

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ
АМЕРИКИ і КАНАДИ
ділиться сумною вісткою, що 27 липня 2008 р. в Києві після важкої недуги відійшов у вічність

СВ. П.

ПЕТРО БЕЗПАЛЬКО

визначний журналіст і автор, історик українського спорту, співробітник журналу „Наш Спорт" – органу УСВТ „Чорноморська Січ" в Америці, представник УСЦАК в столиці України, Києві.

Висловлюємо наші найглибші співчуття дружині ВІРІ, синам АНДРІЄВІ і МАКСИМОВІ.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА УСЦАК

У смутку повідомляємо, що у вівторок, 19 серпня 2008 р., на 85 році життя, відійшов у Божу вічність у місті Ню-Йорку наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДО, ПРАДІДО і БРАТ та Український Націоналіст

СВ. П.

ОЛЕКСА „АЛЕХ" ВОЛОШИН

нар. 29 грудня 1923 р. в селі Кропильники, коло Старого Самбора в Західній Україні. Батько покійного сина Ігоря, брат покійних Миколи, Петра і Олі.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – АНАСТАЗІЯ КОЗАР ВОЛОШИН
сини – МИКОЛА, ВАСИЛЬ
дочки – ЛЕСЯ ҐУЛД з чоловіком КРИСТОФОРОМ, НІНА ВОЛОШИН, ДАРІЯ БАБСЬКА з чоловіком СТЕФАНОМ, НАДЯ ВОЛОШИН, ОРИСЯ ДМИТРЕНКО з чоловіком АДРІЯНОМ
невістка – МАРІЯ ВОЛОШИН
внуки – КОЛЯ ВОЛОШИН з дружиною СУЗАН, ГРИГОРІЙ ҐУЛД з дружиною ДЖЕНІФЕР, ЮРІЙ ВОЛОШИН з дружиною МАНАЛ, ДАВИД ВОЛОШИН
внучки – ДОННА КОРС з чоловіком ЧАД, ЛЯРА ҐУЛД, АНДРІЙКА і КАТЕРИНА БАБСЬКІ, ЛЯРИСА ВОЛОШИН
правнуки – ЧЕЙС і КОРІ КОРС, ХРИСТІЯН ТОМСОН, ГРИГОРІЙ МИХАЙЛО ҐУЛД, МЕЙСОН АЛЕН ҐУЛД
правнучки – АЛЕКСАНДРА ВОЛОШИН, ВЕЛАСІТІ ҐУЛД
брат – ГРИГОРІЙ ВОЛОШИН в Україні
племінники – ПЕТРО ВОЛОШИН з родиною
– ЕВГЕНІЯ МАРЦЕНЮК з родиною у Львові.
свати – ЕВГЕН і УЛЯНА ДМИТРЕНКО з родиною
сваха – ЕЛЕОНОРА ҐУЛД з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 22 серпня 2008 р. в Donovan Funeral Home у Goshen, NY о год. 7:30 веч. Тел.: (845) 294-6422

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в суботу, 23 серпня в St. Andrew the Apostle Campbell Hall, NY о год. 11 ранку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на UAFF (Ukrainian -American Freedom Fondation, Inc.) ODFFU (Organization for the Defense of Four Freedoms for Ukraine) or to CYM (Ukrainian Youth Organization. Датки висилати на адресу: 136 Second Ave., New York, NY 10003 in Oleksa Woloszyn's name.

Ділимось болючою та сумною вісткою з друзями, приятелями, знайомими й українською громадою, що у вівторок, 5 серпня 2008 р., несподівано відійшов від нас у Божу вічність найдорожчий і незабутній МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.

інж. ОЛЕКСІЙ ФЕДОТОВИЧ ШЕВЧЕНКО

довголітній громадський, політичний, церковний та ОДУМ-івський діяч.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ЛЮБОВ
сина – АНДРІЯ з дружиною АНЕЮ
дочку – ОЛЮ з мужем ПАВЛОМ
онука – ДМИТРА
та рідних в Україні.

Похоронні обряди відбулись:
Панахида – 8-го серпня.
Заупокійна Свята Літургія – 9 серпня в Ц. П. Св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Тлінні останки Покійного поховано на цвинтарі Св. Андрія.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Покійного бажаючі можуть скласти пожертви на:

1. Symon Petlura Library Fund
2. Smoloskyp
3. Ukrainian Museum at South Bound Brook

Пожертви просимо висилати на адресу:
Luba Shevchenko, 505 Rolling Hills Rd., Bridgewater, NJ 08807

У глибокому смутку повідомляємо, що у вівторок, 12 серпня 2008 р. в Lodi, відійшов у вічність на 48 році життя

СВ. П.

ЕВГЕН САВЧЕНКО

нар. у Джерзі Ситі, Н. Дж.

Закінчив Massachusetts College of Pharmacy в Бостоні і працював фармацевтом. Був парафіянином Української православної церкви Holy Ascension Church у Кліфтоні, Н. Дж.

Залишилися в смутку:

мама – ОЛЬГА з дому ГАГАРІН, Rockaway
сестра – ОКСАНА COMBS, Denville, NJ
племінниця – АЛЕКСА COMBS

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 15 серпня 2008р. в Bizub - Quinlan Funeral Home, Clifton, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 16 серпня 2008 р. в Українській православній церкві Holy Ascension, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:
Ukrainian Orthodox Holy Ascension Church, 655 Broad St,. Clifton, NJ.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

інж. ЄВГЕНА ІВАШКОВА

який переставився у Божу вічність, 25 липня 2008 р.,

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВ. ЛІТУРГІЯ З ПАНАХИДОЮ

у середу, 3 вересня 2008 р. о год. 9:30 ранку

в Українській Католицькій Церкві св. Юра при 7 вулиці у Ню-Йорку

дружина – ЄВГЕНІЯ, син – ЛЕВКО з родиною, дочка – МАРТА з родиною і онуки

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оцісавська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

ОКСАНА СТАНЬКО
Професійний продавець забезпечення УНС
OKSANA STANKO
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: stanko@unamember.com

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

DVD VHS CDs CASS, танці, звичаї, серія „My Free Ukraine", Роксоляна, Верьовка, Вірський, Бандуристи, УПА. Помаранчева революція, 16 річниця.

• РІЗНЕ •

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

НАШ АРХІВ
це
ВАШ АРХІВ
www.svoboda-news.com

*Куплю **картини** старих українських мистців до своєї приватної колекції. Оплата за домовленістю.*
Тел.: (312) 330-0956
Михайло

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

•Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни • Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки •Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

НА ПРОДАЖ

FLORIDA – WEST COAST – ENGLEWOOD

Нова хата, побудована у 2006 р., ніколи не замешкана, „з-під голки". 2050 квадратних стіп, 3 спальні, 2 лазнички, гараж на 2 авта, критий басейн. Хата доглянута. Недалеко гольф, пляж та УКЦерква у Норт Порті.

Ціна за домовленням. За інформаціями звертатися до:

д-р Ігор Кунаш, тел.: (520) 548-0139.
E-mail: ihor.kunasz@comcast.net

Фотографії можна одержати електронною поштою.

Реклама – ключ до успішного бізнесу!

KARPATY TRAVEL

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, ON, Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189 • в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

KARPATY
Скора гарантована доставка
Fast guaranteed delivery
Export-Import

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ: ВІЗИ, АВІАКВИТКИ, ЗАПРОШЕННЯ ДО КАНАДИ ТА США, СТРАХІВАННЯ

Для вашої зручності все можна залагодити за телефонами:

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ХАРЧОВІ ПАКУНКИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

1-800-265-7189 ◇ (416)-761-9105

НАДІЙНО ТА ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави.
Найдешевші міжнародні телефонні розмови.
Переписуємо відеокасети та DVD.

Як посилати, літати чи телефонувати то тільки через "КАРПАТИ"